
İSRA SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti bol Allah'ın adıyla,

(İsra 17/1)

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا
حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Âyetlerimizden bir kısmını göstermek için, bir gece kulunu, Mescid-i Haram'dan çevresini mübarek kaldığımız Mescid-i Aksa'ya yürüten, her türlü eksiklikten uzaktır. Çünkü O, her şeyi dinleyen ve her şeyi görendir.

(Necm 53/2)

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ

Arkadaşınız sapıtmadı ve azmadı.

(Necm 53/3)

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

O, kendi arzusundan konuşmuyor.

(Necm 53/4)

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

Ona gelen, vahiyden başkası değildir.

(Necm 53/5)

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

Onları ona, çok güçlü olan öğretti.

(Necm 53/6)

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ

Sağlam donanım sahibi, doğruldu.

(Necm 53/7)

وَهُوَ بِالْأَفْقِ الْأَعْلَىٰ

O, en yüksek ufukta idi.

(Necm 53/8)

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ

Sonra yaklaştı ve aşağıya süzüldü.

(Necm 53/9)

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

İki yayın tek kirişi gibi oldular; hatta daha da yakınlaştılar.

(Necm 53/10)

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

Allah'ın kendisine vahyettiğini, Allah'ın kuluna vahyetti.

(Necm 53/11)

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

Gördüğünü gönlü yalanlamadı.

(Necm 53/12)

أَفْتَمَارُوهٗ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ

Onun gördüğü üzerinde hâlâ tartışıyor musunuz?

(Necm 53/13)

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ

Kuşkusuz onu bir kez daha böyle gördü.

(Necm 53/14)

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ

Sidret'ül-müntehâ'nın yanında idi.

(Necm 53/15)

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ

Yerleşilecek cennetin yanı başında.

(Necm 53/16)

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى

O gün Sidre'yi neler kaplamıştı, neler!

(Necm 53/17)

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى

Gözü bir yere kaymadı, haddini de aşmadı.

(Necm 53/18)

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى

Gerçekten Rabbinin en büyük âyetlerini gördü.

(İsra 17/60)

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ
وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

Bir zaman sana: “Rabbin şu insanları çepeçevre kuşattı” demiştik. Sana rüyada gösterdiğimizizi, insanlar için sadece bir imtihan kıldık. Kuran’daki lanetli ağacı da öyle. Biz onları korkutuyoruz, ancak bu onların sadece kibirli azgınlıklarını arttırıyor.

(İsra 17/2)

وَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا

Musa’ya kitabı verdik ve onu İsrailoğullarına rehber kıldık. Ey İsrailoğulları! Bu, benimle kendi aranızda bir vekil koymayasınız, diyerdir.

(Bakara 2/83)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا
قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

Bir gün İsrailoğullarından; “Allah’tan başkasına kulluk etmeyeceksiniz; ananıza babanıza, yakınlarınıza, yetimlere ve çaresizlere iyi davranacak, insanlarla güzel konuşacak, namazı düzgün ve sürekli kılacak ve zekâtı vereceksiniz” diye söz almıştık. Sonra pek azınız dışında hepiniz yüz çevirerek sözünüzden dönmüşünüz.

(Enam 6/154)

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

Zaten Musa’ya kitabı; en güzeli tamamlamak üzere her şeyi açıklasın, bir rehber ve bir rahmet olsun diye vermiştik. Belki, Rableriyle karşılaşacaklarına inanıp güvenirlere.

(İsra 17/3)

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

Nûh ile birlikte taşıdıklarımızın soyu! Doğrusu Nûh, şükreden bir kuldu.

(Saffat 37/76)

وَنَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

Onu ve ailesini o dehşetli sıkıntıdan kurtardık.

(Saffat 37/77)

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ

Soyunu devam ettirdiklerimiz onlar oldu.

(Saffat 37/78)

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

Sonrakiler arasında, onun hakkında bıraktığımız;

(Saffat 37/79)

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ

Varlıklar içinde Nûh'a selam olsun!

(Saffat 37/80)

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Elbette Biz, güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Saffat 37/81)

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

Çünkü o, mümin kullarımızdandı.

(İsra 17/4)

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوءًا كَبِيرًا

İsrailoğullarına kitaplarında kararımızı bildirdik: “Yeryüzünde mutlaka iki kere fesat çıkaracak ve kibirlendikçe kibirleneceksiniz.”

(İsra 17/5)

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَئِهِمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا

Birincisinin şartları yerine geldiğinde savaş gücü yüksek kullarımızı üzerinize saldı, evlerinizin içine kadar girdiler. Bu yerine gelmiş bir vaattir.

(Enam 6/44)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا
أَخَذْنَاهُمْ بِغَنَّةٍ فَإِذَا هُمْ مُمْلَسُونَ

Kendilerine hatırlatılanları unuttukları zaman önlerine bütün kapıları açarız. Verilen nimetlerle şımarıdıkları bir sırada da onları yakalarız, o zaman ümitlerini keserler.

(Enam 6/45)

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Zulmedenler topluluğunun kökü böyle kurutulur. Her şeyi mükemmel yapmak bütün varlıkların Rabbi Allah'a özeldir.

(Araf 7/95)

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ
فَأَخَذْنَاهُمْ بِغَنَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَشْعُرُونَ

Sonra kötülüğü alır yerine iyilik veririz. Nihâyet zenginleşirler, derler ki: “Atalarımız da darlık ve bolluk yaşamışlar.” Bunun üzerine onları beklemedikleri bir anda yakalarız; farkına varamazlar.

(İsra 17/16)

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا
تَدْمِيرًا

Bir yerleşim merkezini helak etmek istersek önce oranın ileri gelenlerine emirlerimizi ulaştırırız. Onlar, orada sınırı aşarlar ve haklarındaki söz gerçekleşir, ardından orayı yerle bir ederiz.

(İsra 17/6)

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

Sonra sizi bir kere daha üstünlüğe geri döndüreceğiz, mallar ve oğullarla sizi destekleyeceğiz, askeri gücünüzü çoğaltacağız;

(İsra 17/7)

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ
وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا

-İyi davranırsanız, iyiliği kendiniz için yapmış olursunuz, kötü davranırsanız kötülük de öyle-
Diğer tehdidin zamanı gelince yüzünüzü kara çıkarmaları, o mescide ilk girenler gibi girmeleri
ve ele geçirdikleri her şeyi yakıp yıkmaları için.

(Kasas 28/84)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Kim iyilik yapmış olarak gelirse, daha hayırlısını bulur. Kim de kötülük yapmış olarak gelirse, kötülük yapmış
olanlara sadece yaptıklarının karşılığı verilir.

(Fussilet 41/46)

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

İslah eden iyi bir iş yapan, kendi için yapar. Kötülükler yapan da kendi aleyhine yapar. Rabbin kullara karşı
zâlim değildir.

(İsra 17/8)

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمُ وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

Umulur ki, Rabbiniz size yine merhamet eder. Siz dönerseniz biz de döneriz. Biz cehennemi
kâfirler için tıklıp kalma yeri yaptık.

(Secde 32/21)

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Belki vazgeçerler diye, büyük azaptan önce onlara kesinlikle dünya azabından da tattıracağız.

(Secde 32/22)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ

Rabbinin âyetleri kendisine anlatıldıktan sonra yüz çevirenden daha zâlim kim olabilir? Suçlulardan mutlaka
intikam alırız.

(Zümer 39/53)

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

De ki: “Ey kendilerini boşa harcamış kullar! Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyin! Gerçekten Allah bütün
günahları bağışlar. Çünkü O çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Zümer 39/54)

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

O azap gelip çatmadan Rabbinize yönelin ve O'na tam teslim olun. Yoksa daha sonra yardım göremezsiniz.

(İsra 17/9)

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

Doğrusu bu Kuran, en sağlam yolu gösterir. İslah eden iyi işler yapan müminlere büyük bir ödülü müjdeler,

(Maide 5/16)

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah, rızasına uyanlara o kitapla güvenlik ve esenlik yollarını gösterir, izniyle onları karanlıklardan aydınlığa çıkarıp doğru yola iletir.

(Enam 6/153)

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Kuşkusuz bu benim doğru yolumdur; siz onu takip edin! Başka yolları takip etmeyin, yoksa o yollar sizi O'nun yolundan ayırır. Bunlar O'nun size yüklediği görevlerdir. Belki kendinizi korursunuz.

(Kehf 18/1)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا

Her şeyi mükemmel yapmak; kuluna, hiçbir çarpıtma içermeyen bu kitabı indiren Allah'a özeldir.

(Kehf 18/2)

فَقِيمًا لِّبُذْرِ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا

Onu dosdoğru kıldı ki, katından gelecek şiddetli sıkıntıya karşı uyarıda bulunsun, ıslah eden iyi işler yapan müminlere de güzel bir ödül verileceğini müjdelesin.

(İsra 17/10)

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

ahirete inanıp güvenmeyenler için de acıklı bir azap hazırladığımızı.

(Nahl 16/22)

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

Sizin ilâhınız bir tek ilâhtır. Ahirete inanıp güvenmeyenlerin kalpleri, kendilerini yalanlar. Onlar, kendilerini büyük gören kimselerdir.

(Müminun 23/73)

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Sen onları, elbette doğru yola davet ediyorsun.

(Müminun 23/74)

وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَّاَكِبُونَ

Gerçek şu ki ahirete inanıp güvenmeyenler, o yoldan ayrılırlar.

(Müminun 23/75)

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Onlara rahmet ederek, sıkıntılarını gidersek bile inatla azgınlıkları içinde bocalarlar.

(Müminun 23/76)

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ

Doğrusu onları bir azapla yakaladık, yine de Rablerine karşı ne yumuşarlar ne de yalvarıp yakarırılar.

(Neml 27/4)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ

Ahirete inanıp güvenmeyenlere yaptıklarını süslü gösteririz, bocalar dururlar.

(Neml 27/5)

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسَرُونَ

Kötü azap onlar içindir; onlar ahirette de çok zarar edeceklerdir.

(İsra 17/11)

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا

İnsan hayra dua eder gibi şerre dua eder. İnsan oldukça acelecidir.

(Yunus 10/11)

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقَضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا
يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Eğer Allah, insanlara hayrı verdiği çabuklukta şerri de verseydi, onların ecelleri gelirdi. Bizimle karşılaşmayı beklemeyenleri, kendi azgınlıkları içinde bırakırız, bocalar dururlar.

(Enbiya 21/37)

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأْرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ

İnsan aceleci bir yapıda yaratılmıştır. Size âyetlerimi göstereceğim; sakın acele etmeyin!

(İsra 17/12)

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا
مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا

Geceyi ve gündüzü iki âyet yaptık, sonra gecenin âyetini/işaretini kaldırdık ve gündüzün âyetini/işaretini de “aydınlatici” kıldık. Bu, hem Rabbinizin lütfundan payınızı aramanız, hem de yılların sayısını ve hesabını bilmeniz içindir. Biz her şeyi ayrıntılı olarak açıkladık.

(Yunus 10/5)

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Güneşi bir ışık kaynağı, ayı da bir yansıtıcı yapan O’dur. Yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için onu evre evre ölçülendirmiştir. Allah’ın yarattığı şeyler, sadece gerçektir. O, âyetlerini bilen bir topluluk için açıklar.

(Enbiya 21/32)

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ

Gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık. Ama onlar gökyüzünün âyetlerinden yüz çevirenlerdir.

(Enbiya 21/33)

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O’dur. Her biri bir yörüngede yüzmektedirler.

(Yasin 36/37)

وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

Gece de onlar için âyettir. Ondan gündüzü sıyrıp çıkarırız da karanlıkta kalıverirler.

(Yasin 36/38)

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

Güneş yörüngesinde akıp gider. İşte bu; daima en üstün olanın, her şeyi bilen koyduğu ölçüdür.

(Yasin 36/39)

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

Ay'ı da kuru hurma salkımı sapı gibi olana kadar evre evre ölçülendirdik.

(Yasin 36/40)

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

Güneş Ay'ı yakalayamaz gece gündüzü geçemez. Her biri farklı bir yörüngede yüzer.

(İsra 17/13)

وَكُلَّ إِنسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا

Her insanın uçup gider sandığı işlerini boynuna bağladık. Kıyamet günü açılmış bir şekilde onu karşılayan, ona ait bir kitap çıkarırız:

(Yunus 10/61)

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Ne işle meşgul olursan ol, bir âyet kümesinden bağlantılarını okuyor olsan ya da başka bir iş yapıyor da olsanız o işe daldığınızda mutlaka size şahit oluruz. Yerde ve gökte, ister zerre ağırlığında, ister ondan daha küçük ister büyük olsun, hiçbir şey O'ndan uzak kalmaz. Hepsi apaçık bir kitaptadır.

(Kehf 18/49)

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلُمُ رَبُّكَ أَحَدًا

Kitapları önlerine koyulur. Suçluların, kitapta olanlardan korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvah! Bu nasıl kitap ki küçük büyük bırakmadan hepsini sayıp dökmüş." Yaptıkları her şeyi karşılarında hazır bulurlar. Senin Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez.

(Nur 24/64)

إِنَّا إِنَّا اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Dikkat edin, göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Ne durumda olduğunuzu elbette bilir. O'na döndürüleceğiniz gün, yaptıklarınızı size bildirecektir. Allah her şeyi bilir.

(Mücadele 58/6)

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Onların hepsini dirilteceği gün, Allah onlara neler yaptıklarını haber verecektir. Kendileri unutmuş olsalar bile, Allah onların hesabını tutar. Allah her şeye şahittir.

(İsra 17/14)

اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

“Oku kitabını! Bugün hesap sorucu olarak sen sana yetersin.”

(Hakka 69/19)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَفْرَوْا كِتَابِيَّةً

Kitabı sağ eline verilenler derler ki: “İşte bu; alın okuyun kitabımı!

(Hakka 69/20)

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّةً

Ben hesabımla yüzleşeceğimi biliyordum.”

(Hakka 69/21)

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

Artık o razı olduğu bir hayat sürecektir.

(Hakka 69/22)

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

Yüksek bir cennette,

(Hakka 69/23)

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

olgunlaşan meyveleri sarkmış halde:

(Hakka 69/24)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

“Geçmiş günlerde yaptıklarınızın karşılığı olarak; yiye, iç, afiyet olsun!”

(Hakka 69/25)

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَّةً

Kitabı sol eline verilenler de derler ki: “Keşke bana kitabım verilmeseydi!

(Hakka 69/26)

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيهِ

Hesabımın ne olduğunu hiç bilmeseydim!

(Hakka 69/27)

يَا لَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ

Ah! Keşke iş bitmiş olsaydı!

(Hakka 69/28)

مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِيهِ

Malım ihtiyacımı gidermedi!

(Hakka 69/29)

هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ

Yetkilerim yok olup gitti!”

(Hakka 69/30)

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

“Tutun onu, bağlayın!

(Hakka 69/31)

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلُّوهُ

Sonra alevli ateşe yaslayın!

(Hakka 69/32)

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

Ardından yetmiş arşın boyunda bir zincire bağlayıp sürükleyin!”

(İsra 17/15)

مَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا

Kim yola gelirse kendisi için gelir, kim de yoldan saparsa kendi aleyhine sapar. Kimse başkasının yükünü yüklenip taşımaz. Biz bir elçi göndermeden azap edecek değiliz.

(Enam 6/164)

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

De ki: “Allah her şeyin Rabbi olduğu halde, ondan başka Rab mi ararım! Herkesin kazancı, sadece kendini bağlar. Kimse başkasının yükünü yüklenip taşımaz. Sonra dönüp geleceğiniz yer Rabbinizin huzurudur. O size anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri bildirecektir.

(Araf 7/42)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara gelince- ki biz kimseye gücünün üzerinde bir yük yüklemeyiz- böyleleri cennet ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Fatır 35/18)

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلَتِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

Kimse başkasının yükünü yüklenip taşımayacaktır. Yüğü ağır olan, taşımak için yardıma çağırrsa, en yakını bile onun bir parçasını taşımaz. Sen sadece, içten içe Rabbine derin saygı duyanları, namazını düzgün ve sürekli kılanları uyarabilirsin. Kim kendini arındırıp geliştirirse, bunu sadece kendisi için yapmış olur; dönüş Allah'adır.

(Necm 53/38)

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

Kimse kimsenin yükünü yüklenmez.

(Necm 53/39)

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ

İnsanın kendi çalışmasından başkası kendine ait değildir.

(Necm 53/40)

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ

Doğrusu, onun çalışması yakında görülecektir.

(Necm 53/41)

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ

Sonra ona, yaptıklarının karşılığı tam olarak verilecektir.

(Kasas 28/59)

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

Senin Rabbin, kendilerine âyetlerini okuyacak bir elçi yi yerleşim merkezlerine göndermeden hiçbir yeri helak etmez. Helak ettiği yerleşim merkezleri, sadece halkı zâlim olanlardır.

(İsra 17/16)

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا

Bir yerleşim merkezini helak etmek istersek önce oranın ileri gelenlerine emirlerimizi ulaştırırız. Onlar, orada sınırı aşarlar ve haklarındaki söz gerçekleşir, ardından orayı yerle bir ederiz.

(Enam 6/44)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

Kendilerine hatırlatılanları unuttukları zaman önlerine bütün kapıları açarız. Verilen nimetlerle şımarıdıkları bir sırada da onları yakalarız, o zaman ümitlerini keserler.

(Enam 6/45)

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Zulmedenler topluluğunun kökü böyle kurutulur. Her şeyi mükemmel yapmak bütün varlıkların Rabbi Allah'a özeldir.

(Enam 6/123)

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ آكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

İşte böyle, bütün yerleşim merkezlerinin büyüklerini oranın suçluları haline getiririz ki orada plan yapsınlar. Ne planlasalar sadece kendilerinedir, farkında değillerdir.

(Enam 6/124)

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

Onlara bir âyet gelince şöyle derler: "Allah'ın elçilerine verilenin aynısı bize de verilmedikçe inanıp güvenmeyiz." Allah elçiliğini kime vereceğini çok iyi bilir. Suçlulara, kurdukları plan yüzünden Allah katında küçük düşme ve şiddetli bir azap isabet edecektir.

(İsra 17/17)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

Nûh'tan sonra da nice nesilleri helak ettik. Rabbinin kullarının günahını görüp haberdar olması yeter.

(Enam 6/6)

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمْكِنْ لَكُمْ وَآرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِذْرَازًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

Onlardan önce nice nesilleri helak ettiğimizi görmediler mi? Bu dünyada size vermediğimiz imkânları onlara vermiş, üzerlerine bol yağmurlu bulutlar göndermiş, topraklarından akıp giden ırmaklar oluşturmuştuk. Sonra da günahlarından dolayı onları helak etmiş, onlardan sonra başka nesiller var etmiştik.

(İsra 17/96)

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Çünkü O, kullarından haberdardır, kullarını görendir.”

(Furkan 25/58)

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا

Ölmeyene, hep diri olana dayan! Her şeyi mükemmel yapması sebebiyle O’nu her türlü eksiklikten uzak tut!
O’nun kullarının günahlarından haberdar olması yeter!

(Ankebut 29/40)

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Bunların hepsini, işlediği günah yüzünden yakaladık. Onlardan kimine bir ateş gönderdik, kimi korkunç bir sese tutuldu, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmetmiyordu, onlar kendilerine zulmediyorlardı.

(İsra 17/18)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا

Kim hemen eline geçecek olanı isterse, ona bu dünyada istediğimiz kadarını verir, sonra kınanmış ve kovulmuş olarak kalacağı cehenneme atarız.

(Bakara 2/200)

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ

İbadetlerinizi yerine getirirken Allah'ı, atalarınızı andığınız gibi, hatta daha güçlü anın. İnsanlardan kimi der ki: "Rabbimiz! Bize ne vereceksen, bu dünyada ver!" Onun ahirette bir alacağı olmaz.

(Hud 11/15)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

Dünya hayatını ve süsünü isteyenlere yaptıkları işlerin karşılığını burada tamı tamına veririz. Burada onlardan bir kesinti yapılmaz.

(Hud 11/16)

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Onlar, ahirette ateşten başka alacağı kalmamış kimselerdir. Dünyada işledikleri boşa çıkmış ve bütün yaptıkları iptal olmuştur.

(Şûrâ 42/20)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

Kim ahiret için yatırım yapmak isterse onun yatırımına katkıda bulunuruz. Kim de dünya için yatırım yapmak isterse, ona da ondan veririz ama onun ahirette alacağı bir şey kalmaz.

(İsra 17/19)

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

Kim ahireti ister ve onun için gereği gibi çalışırsa o mümindir, işte böylelerinin çalışması teşekkürle değerlidir.

(Bakara 2/201)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Kimileri de şöyle der: "Rabbimiz! Bize bu dünyada iyilik ve güzellik ver, ahirette de iyilik ve güzellik ver. Bizi o ateşin azabından koru!"

(Al-i İmran 3/145)

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ

Allah'ın izni olmadan kimse ölmez. Ecelleri yazılıdır. Kim dünyalık isterse ona ondan veriz. Kim ahiretlik isterse ona da ondan veriz. Şükredenleri ödüllendireceğiz.

(İsra 17/20)

كُلًّا نُمِدُّ هُوْلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا

Bunlardan her birine Rabbinin bağışladığından da veriz. Rabbinin bağışı engellenemez.

(Bakara 2/126)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Bir gün İbrahim dedi ki: “Rabbim, burayı güvenli bir belde kıl! Halkından Allah’a ve ahiret gününe inanıp güvenenleri, ürünlerden rızıklandır!” Allah dedi ki: “İnkâr edeni de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateş azabına mahkûm ederim. Ne kötü hale gelmektir o!”

(Bakara 2/202)

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

İşte onlardan her birine kazandıklarından bir pay vardır. Allah hesabı çabuk görür.

(İsra 17/21)

أُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

Onlardan kimini kimine nasıl üstün kıldığımıza bak! Ahiretteki derece farkları elbette daha büyüktür, üstünlükler de daha büyüktür.

(Enam 6/132)

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

Herkesin yaptığına göre aldığı dereceler vardır. Rabbin onların yaptıklarından habersiz değildir.

(Zuhruf 43/32)

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا
بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا
يَجْمَعُونَ

Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştıracak? Oysa dünya hayatındaki geçimliklerini biz paylaştırdık. Birini
diğerinden bir kaç derece üste çıkardık ki, biri diğerinin işini görsün. Ama Rabbinin rahmeti, onların
birikimlerinden hayırlıdır.

(İsra 17/22)

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعَدَ مَذْمُومًا مَخْذُومًا

Sakın, Allah’la beraber başka bir ilâh oluşturma; yoksa yerilmiş ve yüzüstü bırakılmış olarak
oturup kalırsın.

(İsra 17/39)

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُنْقَلَى فِي جَهَنَّمَ
مُلُومًا مَذْحُورًا

Bu, Rabbinin sana vahyettiği doğru hükümlerdendir. Allah’la beraber bir başka ilâh oluşturma, yoksa kınanmış
ve kovulmuş olarak cehenneme atılırsın.

(Zümer 39/65)

وَلَقَدْ أَوْحَى إِلَيْكَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَنْ أَشْرَكَتَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ

Sana da senden önceki nebîlere de kesin olarak vahyedilmiştir: “Eğer Allah’a ortak koşarsan, yaptığın boşa gider
ve sen de kaybedenlerden olursun.

(İsra 17/23)

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

Rabbin kararını vermiştir; O’ndan başkasına kulluk etmeyeceksiniz ve anaya babaya iyilikte
bulunacaksınız! Onlardan biri ya da ikisi yanında ihtiyarlayacak olursa, onlara: “Öf!” bile
deme ve ilgisiz davranma! İkisine de değerli sözler söyle!

(Nisa 4/36)

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا

Allah'a kulluk edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, yakınlara, yetimlere, çaresizlere, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolcuya ve hâkimiyetiniz altında bulunanlara da iyilik edin. Allah, kendini beğenen ve övünen hiç kimseyi sevmez.

(Lokman 31/14)

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي
وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ

Biz insana, ana babasına karşı görev yükledik; anası onu nice güçlüklerle taşır, sütten kesilmesi de iki yılı bulur. Bana şükret, ana babana da! Dönüp varılacak yer, Benim huzurumdur.

(İsra 17/24)

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

Onları merhamet kanatlarınla kuru ve de ki: “Rabbim! Küçükken beni terbiye ettikleri gibi, Sen de onlara merhamet eyle.”

(Ahkaf 46/15)

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ
ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي
تُتِبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Biz insana, ana babasına iyi davranma görevi yükledik. Anası onu zahmetle taşımış ve zahmetle doğurmuştur. Onu taşımasıyla sütten kesmesi otuz ay sürer. Ergenlik çağına ulaşınca veya kırk yaşına erişince der ki: “Rabbim! Bana ve ana babama verdiğin nimetlere şükretmek için razı olacağın ıslah eden iyi işler yapayım, soyumdan gelenleri de ıslah edeyim. Ben sana yöneldim ve ben sana tam teslim olanlardanım.”

(Lokman 31/15)

وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا
مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Ana baban, hakkında bir bilgin olmayan şeyi Bana ortak koşman için sana baskı yaparlarsa sakın itaat etme ama dünya işlerinde onlarla iyi geçinmeye devam et. Sen, Bana yönelenin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz Banadır; neler yaptığınızı size, o zaman bildireceğim.

(İsra 17/25)

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنَّ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا

Rabbiniz içinizde olanı en iyi bilendir. Siz sâlihler olursanız elbette O, kendisine yönelenleri bağışlayandır.

(Ankebut 29/8)

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Biz insana ana babasına iyi davranma görevi yükledik. Eğer bilmediğin bir şeyi bana ortak koşman için seninle mücadele edecek olurlarsa, sakın onlara itaat etme! Bana döneceksiniz, o zaman neler yaptığınızı size bildireceğim.

(Ankebut 29/9)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanları elbette sâlihlere dâhil edeceğiz.

(İsra 17/26)

وَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ تَبْذِيرًا

Yakınlarına, çaresizlere ve yolda kalanlara hakkını ver ama saçıp savurma!

(Rum 30/37)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Görmezler mi ki, Allah istediğinin önüne rızkı yayar, istediğine de ölçülü verir. İnanıp güvenen bir topluluk için bunda mutlaka âyetler vardır.

(Rum 30/38)

فَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Yakınlara, çaresizlere ve yolda kalanlara hakkını ver. Allah'ın rızasını kazanmak isteyenler için hayırlı olan budur. Kurtuluşa erecek olanlar işte onlardır.

(İsra 17/27)

إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا

Doğrusu, saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir. Şeytan, Rabbine karşı çok nankördür.

(Araf 7/202)

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

Şeytanlarla kardeş olanları ise azgınlığa sürükler, sonra da peşlerini bırakmazlar.

(Araf 7/31)

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

Ey Âdem'in çocukları! Secde edilen her yerde süslerinizi alın. Yiyeceğinizi, içeceklerinizi ama israf etmeyin. Allah israf edenleri sevmez.

(İsra 17/28)

وَأَمَّا تُعْرَضُونَ عَنْهُمْ ابْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا

Rabbinden beklediğin bir rahmetin peşinde olduğun için onlardan uzaklaşırsan, onlara teselli edici sözler söyle.

(Bakara 2/263)

قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

Dinen iyiliğe uygun bir söz söylemek ve bağışlamak, başa kakılarak inciten bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah en zengindir, en yumuşak davranandır.

(Nisa 4/5)

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

Allah'ın ayakta kalmanıza vesile kıldığı mallarınızı, akıllı ermeyenlere vermeyin; kendilerini bunların geliriyle rızıklandırıp giydirin ve onlara dinen uygun örfen iyi sözler söyleyin.

(İsra 17/29)

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا

Ne eli sıkı ol, ne de onu büsbütün aç. Yoksa hem dillere düşmüş hem de açıkta bırakılmış olarak oturur kalırsın.

(İsra 17/26)

وَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا

Yakınlarına, çaresizlere ve yolda kalanlara hakkını ver ama saçıp savurma!

(Furkan 25/67)

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا

Rahman'ın kulları, harcadıkları zaman ne savurganlık yapar ne de cimrilik ederler; ikisinin arasında bir dengede harcarlar.

(İsra 17/30)

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

Doğrusu Rabbin, istediğinin önüne rızkı yayar istediğine de ölçülü verir. Çünkü O, kullarından haberdardır, kullarını görür.

(Sebe 34/36)

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

De ki: "Doğrusu Rabbim istediğinin önüne rızkı yayar, istediğine de ölçülü verir. Ama insanların çoğu bilmez."

(Sebe 34/37)

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ

Size katımızda derece kazandıracak olan ne mallarınız ne de evlatlarınızdır. Ama kim inanıp güvenir ve ıslah eden iyi işler yaparsa böylelerine yaptıklarının karşılığı kat kat verilir. Onlar üstün konumlarda ve güven içinde olurlar.

(Sebe 34/38)

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

Âyetlerimizi aciz bırakmaya çalışanlar da azap içinde olurlar.

(Sebe 34/39)

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

De ki: "Şüphesiz Rabbim, istediğinin önüne rızkı yayar, istediğine de ölçülü verir. Allah, hayra yaptığınız her harcamanın yerini doldurur. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

(İsra 17/31)

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا يَنْحَنُ نَرْزُقْهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا

Geçim endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Onların rızkını da sizin rızkınızı da biz veriz. Onları öldürmek büyük bir hatadır.

(Enam 6/151)

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا
أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ
وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

De ki: “Gelin, Rabbinizin size haram kıldıklarını bağlantılarıyla okuyayım: Ona hiçbir şeyi ortak koşmayın! Ana babaya iyilik edin. Yoksulluktan dolayı çocuklarınızı öldürmeyin; size de onlara da Biz rızık vereceğiz. Utanç verici şeylerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın. Haklı sebeple olması dışında, Allah'ın dokunulmaz kıldığı cana kıymayın.” Bunlar O'nun size yüklediği görevlerdir. Belki aklınızı kullanırsınız.

(Enam 6/152)

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ
بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا
ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

Ergenlik çağına ulaşınca kadar, onun adına en güzelini yapmak dışında, yetimin malına yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı hakka uygun yapın. Biz kimseyi gücünden fazlasıyla yükümlü tutmayız. Konuştuğunuzda adaletli olun, isterse yakınınız olsun. Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin. İşte Allah, size bunları görev olarak yüklemiştir. Belki hatırlarsınız.

(İsra 17/32)

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانِيَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, utanç verici ve kötü bir yoldur.

(Nisa 4/15)

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فاسْتَشْهَدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا
فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara karşı aranızdan dört şahit getirin; şahitlik ederlerse, onlara ölüm gelinceye kadar veya Allah onlara bir yol açınca kadar, o kadınları evlerde tutun.

(Nisa 4/16)

وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِيهَا مِنْكُمْ فَأُدْوَاهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا
رَحِيمًا

İçinizden zina eden o iki kişiye eziyet edin; eğer tevbe edip kendilerini düzeltirlerse, onları bırakın. Çünkü Allah; tevbeleri kabul edendir, merhameti boldur.

(Nur 24/2)

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Zina eden kadınla zina eden erkekten her birine yüz kamçı vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın hükmünü yerine getirirken onlara karşı şefkatli olacağınız tutmasın. Müminlerden bir grup da onlara yapılan azaba şahit olsun.

(Nur 24/4)

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

İffetli kadınlara zina suçu atan sonra dört şahit getiremeyenlere seksen kamçı vurun; ebediyen onların şahitliğini kabul etmeyin. Onlar sınırı aşmış kimselerdir.

(Nur 24/19)

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Fuhşun, inanıp güvenenler arasında yayılmasından hoşlananlara, dünyada ve ahirette acıklı bir azap vardır. Allah bilir; siz bilmezsiniz

(Nur 24/20)

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَوْفٌ رَحِيمٌ

Ya, Allah'ın size lütfu ve rahmeti olmasaydı! Gerçekten Allah'ın çok şefkatli, çok merhametlidir.

(İsra 17/33)

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

Allah'ın dokunulmaz kıldığı cana kıymayın; haklı sebeple olursa başka. Kim haksız yere öldürülürse onun velisine yetki verdik. O da katili öldürme işinde aşırıya kaçmasın çünkü o yardım görmüştür.

(Bakara 2/178)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Öldürülenler konusunda kısas üzerinize farz kılındı. Hüre karşılık hür, esire karşılık esir, kadına karşılık kadın kısas edilir. Kim öldürülenin kardeşi tarafından bir bedel karşılığı bağışlanırsa, gereğini dinen iyiliğe uygun olan orfe göre yerine getirsin ve bedeli güzelce ödesin. Böyle olması, Rabbiniz tarafından yapılmış bir hafifletme ve bir rahmettir. Kim bundan sonra da düşmanlığı sürdürürse, ona acı bir azap vardır.

(Bakara 2/179)

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Kısasta sizin için hayat vardır. Ey aklıselim olanlar! Belki kendinizi korursunuz.

(Nisa 4/92)

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Bir müminin bir mümini öldürmeye hakkı yoktur; hatayla olursa başka. Kim bir mümini hatayla öldürürse, bir mümin esiri özgürleştirilmesi ve öldürülenin ailesine diyet ödemesi gerekir; bağışlarsa başka. Eğer öldürülen mümin, size düşman olan topluluktan ise, mümin bir esiri özgürleştirmek gerekir. Eğer aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise, ailesine diyet ödemek ve bir mümin esiri özgürleştirmek gerekir. Bulamayan üst üste iki ay oruç tutar. Bu, Allah tarafından tevbesinin kabulü içindir. Allah her şeyi bilendir, en doğru hükmü verendir.

(Nisa 4/93)

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ
عَذَابًا عَظِيمًا

Kim bir mümini kasten öldürürse, cezası, içinde ölmek üzere kalacağı cehennemdir. Allah ona öfkelenmiş, onu dışlamış ve onun için dehşetli bir azap hazırlamıştır.

(İsra 17/34)

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ
كَانَ مَسْئُولًا

Ergenlik çağına ulaşınca kadar, onun adına en güzelini yapmak dışında, yetimin malına yaklaşmayın. Bir de verdiğiniz sözü yerine getirin. Çünkü verilen söz sorumluluk doğurur.

(Nisa 4/2)

وَاتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ
كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

Yetimlere mallarını verin. Temizi, pis olanla değiştirmeyin; onların mallarıyla kendi mallarınızı karıştırarak yemeyin; çünkü bu, büyük bir vebaldir.

(Nisa 4/6)

وَابْتَغُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

Yetimleri, evlenme çağına gelene kadar deneyin. Onlarda olgunlaşma görürseniz mallarını kendilerine verin; büyüyüp geri alacaklar diye onları israf ederek ve tez elden yemeyin. İhtiyacı olmayan, kendini engellesin; muhtaç olan da dinen iyiliğe uygun olan örf'e göre yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, yanlarında şahit bulundurun. Hesap sorucu olarak Allah yeter.

(Nisa 4/10)

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا

Şüphesiz ki, yetimlerin mallarını haksız yere yiyenlerin yedikleri, ancak ve ancak karınlarında bir ateştir, onlar yakında alevli ateşe yaslanacaklardır.

(Enam 6/152)

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

Ergenlik çağına ulaşınca kadar, onun adına en güzelini yapmak dışında, yetimin malına yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı hakka uygun yapın. Biz kimseyi gücünden fazlasıyla yükümlü tutmayız. Konuştuğunuzda adaletli olun, isterse yakınınız olsun. Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin. İşte Allah, size bunları görev olarak yüklemiştir. Belki hatırlarsınız.

(İsra 17/35)

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

Ölçerken tam ölçün ve doğru tartıyla tartın. Böylesi hem hayırlıdır hem de sonucu daha güzeldir.

(Araf 7/85)

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Dedi ki: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Size Rabbinizden bir belge geldi. Artık ölçüyü ve tartıyı tam yapın. İnsanların hakkını yemeyin. Ülkede doğal düzen sağlandıktan sonra doğal düzeni bozmayın. Müminseniz, sizin için hayırlı olan budur.

(Hud 11/84)

وَالِى مَدِينٍ آخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ **وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرِيكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ**

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik: "Ey halkım!" dedi: "Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın. Gerçekten sizi varlıklı görüyorum. Doğrusu, ben sizi çepeçevre kuşatacak bir günün azabından korkuyorum.

(Hud 11/85)

وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

Ey halkım! Ölçüyü ve tartıyı hakka uygun yapın. İnsanların hakkını yemeyin. Ortılığı birbirine katıp doğal düzeni bozmayın.

(Hud 11/86)

بَقِيتُ اللَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيزٍ

Eğer müminseniz, sizin için hayırlı olan, Allah'ın size bıraktığıdır. Ben üzerinizde bir koruma değilim."

(İsra 17/36)

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

Bilmediğin şeyin arkasında durma! Çünkü dinleme, görme ve gönül; bunların hepsi ondan sorumludur.

(İnsan 76/2)

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

Biz insanı, çok karışımı döllenmiş yumurtadan yarattık. Yıpratıcı bir imtihandan geçireceğiz; o nedenle onu dinleyen ve gören bir varlık haline getirdik.

(Hucurat 49/6)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ

Ey inanıp güvenenler! Sınırı aşanlardan biri, size bir haber getirecek olursa iyice araştırın. Yoksa bilmeden bir toplulukla aranızı bozarsınız da yaptığınıza pişman olursunuz.

(İsra 17/37)

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

Yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü sen, ne yeri yarabilirsin ne de boyun dağlara ulaşabilir.

(Lokman 31/18)

وَلَا تُصَغِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

"Aşağılayarak insanları küçük düşürme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Çünkü Allah, kendini beğenip övünen hiç kimseyi sevmez."

(Lokman 31/19)

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

"Yürüyüşünde dengeli ol ve sesini yükseltme; seslerin en çirkini şüphesiz eşeklerin sesidir."

(İsra 17/38)

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

Bütün bunlar kötülüğe neden olduğundan, Rabbinin katında çirkindir.

(İsra 17/39)

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُنْقَلَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَذْحُورًا

Bu, Rabbinin sana vahyettiği doğru hükümlerdendir. Allah'la beraber bir başka ilâh oluşturma, yoksa kınanmış ve kovulmuş olarak cehenneme atılırsın.

(Kasas 28/88)

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allah ile birlikte bir başka ilâha yalvarma! Allah'tan başka ilâh yoktur. Allah dışında her şey helak olacaktır. Hüküm O'nundur, O'na döndürüleceksiniz.

(Zümer 39/65)

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Sana da senden önceki nebîlere de kesin olarak vahyedilmiştir: "Eğer Allah'a ortak koşarsan, yaptığın boşa gider ve sen de kaybedenlerden olursun."

(Fussilet 41/6)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا
وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ

De ki: “Ben sadece sizin gibi bir beşerim. Bana, ilâhınızın sadece tek ilâh olduğu vahyediliyor. Artık dosdoğru O’na yönelin ve O’dan bağışlama dileyin. Müşriklerin vay haline!”

(Kaf 50/24)

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

Âyetleri inkâr eden bütün inatçıları cehenneme atın!

(Kaf 50/25)

مَنَاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ

Hayra engel olup duranı; saldırgan ve şüphe içinde olanı da.

(Kaf 50/26)

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ

Allah ile beraber başka bir ilâh oluşturanı ise en şiddetli azaba atın!

(İsra 17/40)

أَفَأَصْنَفِيكُم رَّبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُم لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

Rabbiniz oğulları size ayırdı da kendisi meleklerden kızlar mı edindi? Siz gerçekten dehşet bir söz söylüyorsunuz.

(Nahl 16/57)

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

Allah için kız çocuklar oluşturuyorlar; O bundan uzaktır. Beğendikleri erkek çocuklar da onlara kalıyor.

(Nahl 16/62)

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ
النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ

Dillerinin yakıştırdığı yalanla en güzelin onlara layık olduğunu söyleyerek, beğenmedikleri şeyi Allah’a layık görürler. Zerre kadar şüphe yok ki onlar ateşe önden gidenler olacaklardır.

(Saffat 37/149)

فَاسْتَفْتِهِم الرِّبَّكَ الْبَنَاتِ وَلَهُمُ الْبَنُونَ

Şimdi onlardan sağlam bir görüş iste; kız çocuklar Rabbinin de, erkek çocuklar onların mı?

(Saffat 37/150)

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

Yoksa melekleri dişi olarak yarattığımıza mı şahit oldular?

(Saffat 37/151)

أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إَفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ

Dikkat et; çünkü onlar uyduruktan diyecekler ki:

(Saffat 37/152)

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

“Allah’ın çocuğu oldu!” Onlar kesinlikle yalancılardır.

(Saffat 37/153)

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

Allah, kız çocukları erkek çocuklara tercih mi etmiş?

(Saffat 37/154)

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

Size ne oluyor; nasıl hüküm veriyorsunuz?

(Saffat 37/155)

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Hâlâ hatırlamayacak mısınız?

(Saffat 37/156)

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ

Yoksa açık bir yetkiniz mi var?

(Saffat 37/157)

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Doğru söylüyorsanız yazılı belgenizi getirin.

(Zuhruf 43/15)

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ

Kullarından bazılarını, O’nun bir parçası yaptılar. Gerçekten insan apaçık bir nankördür.

(Zuhruf 43/16)

أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفِيكُمْ بِالْبَنِينَ

Yoksa Allah, yarattıklarından kızları kendine aldı da oğlanları size mi ayırdı?

(Necm 53/21)

الْكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَى

Erkekler sizin olsun, kızlar da Allah'ın, öyle mi?

(Necm 53/22)

تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَى

Bu, eksik bir paylaşma olmaz mı?

(Necm 53/23)

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى

Bunlar sadece sizin ve atalarınızın koyduğu isimlerdir. Allah onlarla ilgili bir yetki indirmedir. Sadece zannın ve kendi arzularınızın peşinden gidiyorsunuz. Oysa size Rabbinizden bir rehber geldi.

(Necm 53/27)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى

Ahirete inanıp güvenmeyenler meleklerle hep kız ismi takarlar.

(Necm 53/28)

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

Bu konuda bir bilgileri yoktur, sadece zanna uyarlar. Zan asla gerçeğin yerini tutmaz.

(İsra 17/41)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا

Doğrusu bu Kuran'ı hatırlamaları için evire çevire açıkladık. Ama bu onların sadece nefretini arttırıyor.

(İsra 17/89)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

Kesinlikle bu Kuran'da insanlar için her türlü örneği değişik şekillerde açıkladık. Ama insanların çoğu, inkâr etmekte diretiler.

(Kehf 18/54)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

Biz bu Kuran'da, insanlar için her türlü örneği, değişik biçimlerde açıkladık. İnsan ise en çok tartışan varlık oldu.

(Zümer 39/27)

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Doğrusu, Biz bu Kuran'da insanlar için her konudan bir örnek verdik, belki hatırlarlar.

(Zümer 39/29)

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Şimdi Allah bir örnek veriyor: Birbiriyle uyumsuz bir kaç amirin emrindeki kişi ile güvenilir bir tek amirin emrindeki kişinin durumu aynı olur mu? Her şeyi mükemmel yapmak Allah'a özeldir, aksine onların çoğu bilmez.

(İsra 17/42)

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

De ki: “Eğer dedikleri gibi Allah ile beraber başka ilâhlar olsaydı; o zaman onlar, yönetimde olanı alt etmenin bir yolunu ararlardı.”

(Enbiya 21/22)

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

Göklerde ve yerde Allah'tan başka ilâhlar olsaydı, ikisinin de doğal düzeni bozulurdu. Bütün yönetimin Rabbi Allah, onların yaptıkları nitelemelerden uzaktır.

(Müminun 23/91)

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا أَذْهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

Allah, çocuk edinmemiştir, onun beraberinde bir ilâh da yoktur. Öyle olsa, her ilâh kendi yarattığı ile birlikte hareket eder, biri diğerine üstün gelirdi. Allah, onların yaptıkları nitelemelerden uzaktır.

(İsra 17/43)

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُقُولُونَ غُلُّوا كَبِيرًا

O, onların söylediklerinden uzaktır, yücedir, büyüktür.”

(İsra 17/44)

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

Yedi gök, yeryüzü ve bunların içindekiler, O'nu her türlü eksikliklerden uzak tutarlar. Her şeyi mükemmel yaptığından dolayı O'na ibadet etmeyen hiçbir şey yoktur ama siz onların ibadetini anlamazsınız. Şüphesiz O; çok yumuşak davranandır, çok bağışlayandır.

(Hac 22/18)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

Göklerde ve yerde olanların Allah'a secde ettiklerini hiç görmedin mi? Güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar ve hayvanlar ile insanlardan birçoğu ona secde eder, birçoğu da azabı hak eder. Allah'ın değersiz kıldığını, kimse değerli hale getiremez. Şüphesiz Allah, istediğini yapar.

(Nahl 16/48)

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ

Allah'ın yarattığı şeylere bakmadılar mı? Gölgeleeri, Allah'a secde eder, sağdan ve sollardan alçalarak dönerler.

(Nahl 16/49)

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

Göklerdekilere, yerdeki diğer canlılar ve melekler, büyüklenmeden Allah'a secde ederler.

(Nahl 16/50)

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Emri altında oldukları Rablerinden korkarlar da kendilerine ne emredilirse onu yaparlar.

(İsra 17/45)

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا

Kuran okuduğun zaman, seninle ahirete inanıp güvenmeyenler arasına gizli bir örtü çekeriz.

(Neml 27/66)

بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ

Aslında onların ahireti idrak edecek bilgileri vardır, yine de o konuda şüphe içindedirler. Aslında onlar o konuda körlük ederler.

(Kehf 18/57)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

Rabbinin âyetleri anlatılırken yüz çeviren ve elleriyle yaptıklarını unutan kişiden daha zâlim kim olabilir? Onu anlamasınlar diye kalpleri üzerine örtüler ve kulaklarının içine de bir ağırlık yerleştirmişiz. Onları doğru yol rehberine davet etsen de asla doğru yola gelmezler.

(İsra 17/46)

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ أَنَّ عَلَى آدْبَارِهِمْ نُفُورًا

Anlamasınlar diye kalplerinin üstüne örtüler ve kulaklarına ağırlıklar yerleştiririz. Kuran’da Rabbinin birliğini hatırlattığın zaman nefretle arkalarını dönerler.

(Hud 11/20)

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

Onlar yeryüzünde O’nu aciz bırakacak değildirler. Onların Allah ile aralarına girecek evliyası /dostları da olmayacaktır. Azap onlar için ikiye katlanacaktır. Onlar gerçekleri dinlemeye tahammül edemezler, onu görececek halde de değildirler.

(Furkan 25/60)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا

Onlara: “Rahmân’a, secde edin” dense: “Rahmân da kimmiş? Senin emrettiğine mi secde edeceğiz!” derler. Bu onların sadece nefretini artırır.

(Fatır 35/42)

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا

Kendilerine bir uyarıcı gelirse ümmetlerin her birinden daha doğru bir yola girecekleri konusunda var güçleriyle Allah’a yemin ettiler. Ne zaman ki onlara bir uyarıcı geldi, bu onların sadece nefretlerini artırdı.

(Zümer 39/45)

وَإِذَا ذُكِّرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

Allah’ın birliği hatırlatılınca, ahirete inanıp güvenmeyenlerin kalpleri daralır. O’nunla aralarına koydukları anılınca sevinirler.

(İsra 17/47)

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

Seni dinledikleri sırada neye kulak verdiklerini de, aralarında fısıldaştıkları zaman da o zâlimlerin: “Peşinden gittiğiniz büyülenmiş bir adamdan başkası değildir” dediklerini de iyi biliriz.

(Tevbe 9/124)

وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ
إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

Bir sûre indirilince bazıları: “Şimdi bu hanginizin îmânını arttırdı ki?” der. O, inanıp güvenlerin îmânını artırır. Onu, birbirlerine müjdelерler.

(Tevbe 9/125)

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

Kalplerinde hastalık olanların da pisliğine pislik katar. Onlar da kâfir olarak ölürlер.

(Muhammed 47/16)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ
أَنفًا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

İçlerinde seni dinleyenler var. Onlar senin yanından çıkınca, kendilerine ilim verilenlere: "Az önce ne dedi?" diye sorarlar. Allah onların kalplerinde yeni bir yapı oluşturmuş ve arzularına uymuşlardır.

(Furkan 25/8)

أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا
مَسْحُورًا

Yahut ona bir hazine verilseydi ya da yiyeceğini sağlayacağı bir bahçesi olsaydı ya?” Zalimler dediler ki: “Sizin yaptığınız sadece, büyülenmiş bir adamın peşinden gitmektir.”

(İsra 17/48)

أُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا

Baksana, seninle ilgili nasıl benzetmeler yaptılar! Böylece yoldan saptılar, artık yola gelemezler.

(İsra 17/49)

وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

Dediler ki: “Kemikler haline gelmiş ve paramparça olmuşken mi? Gerçekten biz yeni bir yaratılışla diriltilecek miyiz?”

(İsra 17/50)

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

De ki: “İster taş, ister demir olun.

(İsra 17/51)

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا

Yahut içinizde büyüttüğünüz bir yaratık olun.” Diyecekler ki: “Bizi hayata kim döndürecek?” De ki: “Sizi ilk defa yaratan.” Şaşkın bir biçimde baş sallayarak diyecekler ki: “Peki ne zaman?” De ki: “Umarım olması yakındır.”

(Kıyamet 75/3)

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ

İnsan, kemiklerini bir araya toplamayacağımızı mı sanıyor?

(Kıyamet 75/4)

بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ

Evet, onların parmak uçlarını bile eski haline çevirmenin ölçüsünü koyan Biziz.

(Yasin 36/77)

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

İnsan, kendisini döllenmiş yumurtadan yarattığımızı görmez mi ki zaman gelir, o apaçık bir düşman kesilir.

(Yasin 36/78)

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ

Nasıl yaratıldığını unutarak bize örnek verdi ve dedi ki: “Çürük kemikleri kim diriltebilir?”

(Yasin 36/79)

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

De ki: “Onları diriltecek olan ilkin var edendir. O, yaratmanın her şeklini bilir.

(Naziat 79/10)

يَقُولُونَ ءَاِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ

Diyorlar ki: “Biz mezar çukurunda iken gerçekten geri mi döndürüleceğiz?”

(Naziat 79/11)

ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً

Çürümüş kemikler haline gelmişken, öyle mi?”

(Naziat 79/12)

قَالُوا تِلْكَ اِذَا كَرَرْتَ خَاسِرَةً

Diyorlar ki: “O zaman bu, zararlı bir tekrar olur!”

(Naziat 79/13)

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

Artık o, sadece bir tek sese bakar.

(Naziat 79/14)

فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

Hemen uyanırlar.

(İsra 17/52)

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا

Sizi davet edeceği günde, her şeyi mükemmel yapmasından dolayı davetini kabul edecek, ancak çok az kaldığınızı zannedeceksiniz.

(Yunus 10/45)

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَن لَّمْ يَلْبَثُوْا اِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُوْنَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ
كَذَّبُوْا بِلِقَاءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ

Onları bir araya toplayacağı gün, sanki dünyada sadece gündüz vakti tanışmayla geçen kısa bir süre kadar kalmış gibi olurlar. Allah ile karşılaşmayı yalanlayanlar kesinlikle kaybetmişlerdir. Onlar doğru yolda değildirler.

(Müminun 23/112)

قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِيْنَ

Allah: “Sene sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız?” dedi.

(Müminun 23/113)

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلِ الْعَادِّينَ

Onlar: “Ya bir gün ya da günün bir kısmı kadar kaldık; onu hesaplayanlara sorabilirsin” dediler.

(Müminun 23/114)

قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Allah dedi ki: “Pek az kaldınız, keşke gerçekten bilseydiniz!”

(İsra 17/53)

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا

Kullarıma de ki sözün en güzelini söylesinler. Çünkü Şeytan aralarını bozar. Kesinlikle şeytan insan için apaçık bir düşmandır.

(Fussilet 41/33)

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Allah’a davet eden, ıslah eden iyi işler yapan ve “Ben Allah’a tam teslim olanlardanım!” diyenden daha güzel sözlü kim olabilir?

(Fussilet 41/34)

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

İyilikle kötülük bir olmaz; sen kötülüğü iyilikle defet. O zaman seninle arasında düşmanlık olan kişi sanki sıcak bir dost gibi olur.

(Fussilet 41/35)

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

Buna ancak sabredenler kavuşturulur. Buna ancak kararlılıktan payını alanlar kavuşturulur.

(Fussilet 41/36)

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Şeytandan sana ilişkileri bozacak bir vesvese gelirse hemen Allah’a sığın. Çünkü Allah her şeyi dinler, her şeyi bilir.

(İsra 17/54)

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمَكُم أَوْ إِنَّ يَشَاءُ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا

Rabbiniz sizi iyi bilir. İsterse size rahmet eder, isterse azap eder. Seni onlara vekil göndermedik.

(Maide 5/40)

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Göklerde ve yerde bütün yetkinin Allah'ın olduğunu bilmiyor musun? Allah, azabı hak edene azap eder, affedilmeyi isteyen de affeder. Her şeye bir ölçü koyan Allah'tır.

(Kaf 50/16)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

Şüphesiz ki insanı Biz yarattık; içinden neler geçtiğini biliriz. Biz ona sinir uçlarından da yakınız.

(Mülk 67/13)

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوْ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Sözünüzü ister gizleyin, ister açıklayın; Çünkü O, sinelerin özünü bilir.

(Mülk 67/14)

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Yaratan bilmez mi? O, en ince ayrıntısına kadar her şeyden haberdardır.

(İsra 17/55)

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

Senin Rabbin göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilendir. Biz, nebîlerin kimini kiminden üstün kıldık ve Davud'a bir zebur verdik.

(Bakara 2/253)

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

Bu elçilerden kimini kimine üstün kıldık. Allah kimiyle konuştu, kimini birkaç basamak yükseltti. Meryem'in oğlu İsa'ya da açık belgeler verdik ve onu Kutsal Ruh ile destekledik. Allah isteseydi, sonrakiler o açık deliller geldikten sonra birbirleriyle savaşırlardı. Ama anlaşmazlığa düştüler; onlardan kimi inanıp güvendi, kimi inkâr etti. Allah isteseydi, birbirleriyle savaşırlardı ama Allah dilediğini yapar.

(Nisa 4/163)

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

Biz, Nûh'a ve ondan sonra gelen nebîlere nasıl vahyettiysek sana da öyle vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyetmiş, Davud'a da bir zebur vermiştik.

(Nisa 4/164)

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

Daha önce sana anlattığımız elçiler de var, hiç anlatmadığımız elçiler de. Allah, Musa ile konuştu.

(Nisa 4/165)

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

Elçileri müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik ki, o elçilerden sonra insanların Allah'a karşı bir delilleri kalmasın. Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Nahl 16/44)

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

Onları açık belgelerle ve zeburlarla gönderdik. Bu zikri de sana indirdik ki kendilerine indirilenin ne olduğunu o insanlara açık açık anlatsın, belki düşünsünler.

(Enbiya 21/73)

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ

Onları, emrimizle yol gösteren önderler yaptık. Onlara hayırlı işler yapmayı, namazı düzgün ve sürekli kılmayı, zekâtı vermeyi vahyettik. Onlar yalnız Bize kulluk ederlerdi.

(İsra 17/56)

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

De ki: “Allah ile aranızda olduklarını iddia ettiklerinizi çağırın; onların ne zararınızı gidermeye ne de durumunuzu değiştirmeye dair hiçbir yetkileri yoktur.”

(Nahl 16/20)

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

Allah ile aralarına koyarak yalvardıkları, hiçbir şey yaratamaz. Onlar yaratılmıştır.

(Nahl 16/21)

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

Onlar birer ölüdür, diri değildirler. Ne zaman diriltileceklerinin de farkında değildirler.

(Nahl 16/22)

الْهُكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

Sizin ilâhınız bir tek ilâhtır. Ahirete inanıp güvenmeyenlerin kalpleri, kendilerini yalanlar. Onlar, kendilerini büyük gören kimselerdir.

(Hac 22/73)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمْ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ

Ey insanlar! Size bir örnek veriliyor; iyi dinleyin. Allah ile aranızda koyduklarınız bir araya gelseler bir sinek bile yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa geri alamazlar. İsteyen de güçsüz, istenen de.

(Furkan 25/3)

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا

Allah ile aralarına koydukları ilâhlara tutundular. Onlar bir şey yaratamazlar, çünkü kendileri yaratılmıştır. Kendilerine zarar vermeye veya yarar sağlamaya bile güçleri yetmez. Onlar; ölüm, hayat ve yeniden diriliş konusunda yetkili değildirler.

(Zümer 39/38)

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيَّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

Onlara: “Gökleri ve yeri, kim yarattı?” diye sorsan, kesinlikle: “Allah” derler. De ki: “Allah ile aranızda neyi koyup yalvardığınıza baktınız mı? Allah bana bir zarar vermek istese, onlar bu zararı giderebilirler mi? Ya da bana rahmet etmek istese, onlar, O’nun rahmetini önleyebilirler mi?” De ki: “Allah bana yeter! Dayananlar O’na dayansınlar.”

(İsra 17/57)

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

O çağırdıkları, kendilerini Rablerine daha da yaklaştıracak bir vesilenin peşinde olurlar. Rahmetini umar, azabından korkarlar. Rabbinin azabı kaçınılması gereken bir şeydir.

(Nahl 16/49)

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ

Gökleredekiler, yerdeki diğer canlılar ve melekler, büyüklenmeden Allah'a secde ederler.

(Nahl 16/50)

يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ

Emri altında oldukları Rablerinden korkarlar da kendilerine ne emredilirse onu yaparlar.

(Nahl 16/51)

وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوا الْهَيْنِ اثْنَيْنِ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهُ وَاحِدٌ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنَ

Allah dedi ki: “İki ilâh edinmeyin, sadece ve sadece O tek ilâhtır. O halde yalnız Benden korkun!”

(Zümer 39/3)

اَلَا لِلّٰهِ الدِّیْنُ الْخَالِصُ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِيَآءَ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَا اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰی اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِیْ مَا هُمْ فِیْهِ يَخْتَلِفُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِیْ مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

Bilin ki Allah'ın dini, katışıksız dindir. Allah ile aralarına evliya/dostlar yerleştirenler şöyle derler: “Bizim bunlara kulluk etmemiz, sırf bizi Allah'a yaklaştırsınlar diyerdir.” Şüphesiz Allah, onların anlaşılmadıkları her konudaki hükmünü verecektir. Doğrusu Allah, yalancı ve nankör birine rehberlik etmez.

(İsra 17/58)

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا كَانَ ذٰلِكَ فِی الْكِتَابِ مَسْطُوْرًا

Kıyamet gününden önce helak etmeyeceğimiz ya da çetin bir azaba uğratmayacağımız yerleşim merkezi yoktur. Bunlar kitapta yazılıdır.

(Hicr 15/4)

وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ

Biz hiç bir yerleşim merkezini bilinen bir kitabı olmadan helak etmedik.

(Kasas 28/88)

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ كُلُّ شَیْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ لَهٗ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ

Allah ile birlikte bir başka ilâha yalvarma! Allah'tan başka ilâh yoktur. Allah dışında her şey helak olacaktır. Hüküm O'nundur, O'na döndürüleceksiniz.

(İsra 17/59)

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا

Seni âyetlerle / mucizelerle göndermemizi engelleyen sadece, öncekilerin onları yalanlamalarıdır. Semûd’a, bir gösterge olarak bir dişi deve vermiştik ama ona zulmetmişlerdi. Biz âyetleri / mucizeleri sadece korkutmak için göndeririz.

(Araf 7/73)

وَالِى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ

Semûd halkına da soydaşları Sâlih’i gönderdik. Dedi ki: “Ey halkım! Allah’a kulluk edin; sizin O’ndan başka ilâhınız yoktur. Doğrusu, size Rabbinizden bir belge geldi. Bu, Allah’ın dişi devesi, sizin için bir âyettir. Bırakın onu, Allah’ın toprağında otlasın. Ona bir kötülük dokundurmayın, yoksa sizi acıklı bir azap yakalar.

(Araf 7/77)

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

Sonra Rablerinin emrine karşı gelerek dişi deveyi kestiler ve dediler ki: “Ey Sâlih! Eğer sen gönderilen elçilerden isen bizi tehdit ettiğin şeyi getir.”

(Araf 7/78)

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

Ardından onları öyle bir sarsıntı tuttu ki oldukları yerde diz çöküp kaldılar.

(Araf 7/79)

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ

Sâlih onlardan yüz çevirdi ve dedi ki: “Ey halkım! Rabbimin gönderdiklerini size bildirmiş ve size öğüt vermiştim. Ama siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz.”

(Enbiya 21/5)

بَلْ قَالُوا أَضْغَاتُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ

Aksine: “Bunlar karma karışık hayallerdir. Hayır, bu adam Allah’a iftira ediyor. Belki de şairdir. Eğer elçi ise; bize öncekilere gönderilen gibi bir âyet/ mucize getirsin” derler.

(Enbiya 21/6)

مَا أَمَنْتَ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

Onlardan önce helak ettiğimiz yerleşim merkezlerinden hiçbiri îmân etmemişti; şimdi bunlar mı inanıp güvenecekler?

(Ankebut 29/50)

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

“Ona Rabbinden âyetler / mucizeler indirilseydi ya!” dediler. De ki: “Âyetler / mucizeler sadece Allah katındandır. Ben yalnızca apaçık bir uyarıcıyım.”

(Ankebut 29/51)

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Kendilerine bağlantılarıyla birlikte okunan bu kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Kesinlikle bu, inanıp güvenen bir topluluk için bir rahmet ve hatırlatmadır.

(Rum 30/58)

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ

Doğrusu bu Kuran’da insanlar için her türlü örneği verdik. Sen onlara bir âyet/ mucize getirseydin inkâr edenler: “Siz boş şeylerle uğraşıyorsunuz” derlerdi.

(Rum 30/59)

كَذَٰلِكَ يَظْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

İşte Allah bilmeyenlerin kalbinde böyle yeni bir yapı oluşturur.

(İsra 17/60)

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي آرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

Bir zaman sana: “Rabbin şu insanları çepeçevre kuşattı” demiştik. Sana rüyada gösterdiğimizi, insanlar için sadece bir imtihan kıldık. Kuran’daki lanetli ağacı da öyle. Biz onları korkutuyoruz, ancak bu onların sadece kibirli azgınlıklarını arttırıyor.

(İsra 17/1)

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Âyetlerimizden bir kısmını göstermek için, bir gece kulunu, Mescid-i Haram’dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa’ya yürüten, her türlü eksiklikten uzaktır. Çünkü O, her şeyi dinleyen ve her şeyi görendir.

(Necm 53/3)

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

O, kendi arzusundan konuşmuyor.

(Necm 53/4)

إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

Ona gelen, vahiyden başkası değildir.

(Necm 53/5)

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

Onları ona, çok güçlü olan öğretti.

(Necm 53/6)

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ

Sağlam donanım sahibi, doğruldu.

(Necm 53/7)

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ

O, en yüksek ufukta idi.

(Necm 53/8)

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ

Sonra yaklaştı ve aşağıya süzüldü.

(Necm 53/9)

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

İki yayın tek kirişi gibi oldular; hatta daha da yakınlaştılar.

(Necm 53/10)

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

Allah'ın kendisine vahyettiğini, Allah'ın kuluna vahyetti.

(Necm 53/11)

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

Gördüğünü gönlü yalanlamadı.

(Necm 53/12)

اَفْتَمَارُونَهُ عَلٰى مَا يَرٰى

Onu gördüğü üzerinde hâlâ tartışıyor musunuz?

(Necm 53/13)

وَلَقَدْ رَاَهُ نَزْلَةً اٰخَرٰى

Kuşkusuz onu bir kez daha böyle gördü.

(Necm 53/14)

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى

Sidret'ül-müntehâ'nın yanındaydı.

(Necm 53/15)

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى

Yerleşilecek cennetin yanı başında.

(Necm 53/16)

اِذْ يَغْشٰى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى

O gün Sidre'yi neler kaplamıştı, neler!

(Necm 53/17)

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى

Gözü bir yere kaymadı, haddini de aşmadı.

(Necm 53/18)

لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى

Gerçekten Rabbinin en büyük âyetlerini gördü.

(Duhan 44/43)

اِنَّ شَجَرَتَ الرَّقُوْمِ

Doğrusu zakkum ağacı,

(Duhan 44/44)

طَعَامُ الْاٰثِمِ

günaha dalanların yiyeceğidir.

(Saffat 37/63)

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

Onu, zâlimler için kesinlikle bir imtihan yaparız.

(İsra 17/61)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا

Bir zaman meleklere: “Âdem’e secde edin!” dedik; İblis hariç hemen secde ettiler. İblis dedi ki: “Çamurdan yarattığına secde mi edeceğim?”

(İsra 17/62)

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا

Bu benden değerli kıldığını gördün mü? Bana kıyamet gününe kadar süre verirsen birazı dışında onun bütün soyunu kesinlikle kendime bağlarım” dedi.

(Araf 7/15)

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

Allah: “Sen süre verilenlerdensin” dedi.

(Araf 7/16)

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

Şeytan dedi ki: “Madem beni azdırdın, ben de Senin doğru yolunun üstüne onlar için oturacağım.

(Araf 7/17)

ثُمَّ لَا يَنبَغُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

Sonra önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu sana şükredenlerden bulmayacaksın.”

(Araf 7/18)

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

Allah dedi ki: “ Değersizleştirilmiş ve kovulmuş olarak çık oradan! Onlardan kim sana uyarsa, kesinlikle cehennemini sizlerle dolduracağım.”

(İsra 17/63)

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا

Allah dedi ki: “Git! Onlardan kim sana uyarlsa hepinizin cezası cehennemdir; tam suça göre ceza.

(İsra 17/64)

وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ اسْتِطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

Onlardan gücünün yettiğini sesinle yerinden oynat, atlılarını ve yayalarını toplayarak onların üzerine yüklen, mallarına ve çocuklarına ortak ol! Onlara vaatlerde bulun! Şeytan onlara, sadece aldatmak için vaatte bulunur.

(Nisa 4/118)

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا

Allah, onu dışlamıştır. Şeytan dedi ki: "Kesinlikle, kullarımdan belli bir kesimini ele geçireceğim.

(Nisa 4/119)

وَلَا ضِلَّالَهُمْ وَلَا مِئْنَتَهُمْ وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلْيُبَيِّتَنَّ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا

Onları saptıracağım. Onları beklentiler içine sokacağım. Onlara emredeceğim, hayvanların kulaklarını yaracaklar. Onlara emredeceğim, Allah'ın yarattığını mutlaka değiştirecekler.” Sizden kim şeytanı, Allah ile arasına giren bir dost edinirse, gerçekten apaçık bir zararla kaybetmiştir.

(Nisa 4/120)

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

O onlara söz verir, onları beklenti içine sokar. Şeytan, sadece aldatmak için söz verir.

(Nisa 4/121)

أُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمَ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

Onların varacağı yer cehennemdir. Oradan kaçma imkânı da bulamayacaklardır.

(Fatır 35/5)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

Ey insanlar! Allah'ın vaadi gerçektir; sakın dünya hayatı sizi aldatmasın, sakın o çok aldatan da sizi Allah ile aldatmasın.

(Fatır 35/6)

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

Şüphesiz ki şeytan size düşmandır; onu düşman bilin. O, taraftarlarını sadece alevli bir ateşin arkadaşı olmaya çağırır.

(İsra 17/65)

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا

“Elbette kullarım üzerinde senin bir otoriten yoktur. Rabbinin onlara vekil olması yeter.”

(İbrahim 14/22)

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Emir yerine getirilince Şeytan der ki: “Allah’ın size vadettiği kesinlikle gerçektir. Ben de size vadettim sonra size muhalefet ettim. Zaten sizi zorlayacak bir otoritem yoktu; sadece sizi davet ettim, siz de hemen kabul ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, kendinizi kınayın. Ne ben sizi kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Doğrusu daha önce de beni Allah’a ortak koşmanızı inkâr etmiştim. Şüphe yok ki zalimlerin payına düşen acıklı bir azaptır.”

(Hicr 15/42)

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ

Kullarımın üzerinde senin bir otoriten yoktur. Sana uyup azanlar hariç.”

(Nahl 16/99)

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

Şeytanın, inanıp güvenen ve Rablerine dayananlar üzerinde bir otoritesi olmaz.

(Nahl 16/100)

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

Onun otoritesi sadece ve sadece, onu dost edinenler ile Allah’a ortak koşanlar üzerinde olur.

(İsra 17/66)

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

Rabbimiz lütfundan verdiklerini arayasınız diye denizde gemileri sizin için yürütür. Çünkü O, size karşı çok merhametlidir.

(Rum 30/46)

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Size rahmetinden tattırması, gemilerin emriyle akıp gitmesi ve O'nun lütfundan payınızı aramanız için rüzgârları müjdeciler olarak göndermesi, Allah'ın âyetlerindendir. Belki şükredersiniz.

(Casiye 45/12)

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

Allah ki, gemiler emriyle akıp gitsin ve lütfundan verdiklerini arayasınız diye denizi hizmetinize vermiştir. Belki şükredersiniz.

(İsra 17/67)

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهًُا فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ
وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا

Denizde size bir zarar dokununca, yalvardıklarınızın hepsi kaybolup gider, sadece Allah kalır. Sizi kurtarıp karaya çıkarınca da, O'ndan yüz çevirirsiniz. İnsan oldukça nankördür.

(Hac 22/65)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلُكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ
السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ

Allah'ın yerde olan her şeyi ve denizde akıp giden gemileri emriyle hizmetinize verdiğini görmedin mi? Yerin üstüne düşmesin diye göğü tutan da O'dur; O'nun izniyle düşerse başka. Gerçekten Allah'ın insanlara karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

(Hac 22/66)

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

Size hayat veren, sonra öldüren, sonra yine hayat verecek olan, O'dur. İnsan gerçekten nankördür.

(Ankebut 29/65)

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

Gemiye bindiklerinde dinine bir şey katmadan yalnız Allah'a yalvarırlar. Ardından onları karaya çıkarınca hemen ortak koşarlar.

(Ankebut 29/66)

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Allah'ın onlara verdiğini inkâr etmek ve geçici menfaat elde etmek için. Artık yakında öğrenirler.

(İsra 17/68)

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

O'nun sizi sahil tarafında batırmasına ya da üzerinize bir ateş göndermesine karşı güvende misiniz? Sonra kendinize bir vekil de bulamazsınız.

(Araf 7/99)

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

Peki ya şimdikiler Allah'ın planına karşı güvende midirler? Kaybedenler topluluğu dışında hiç kimse Allah'ın planına karşı kendini güvende göremez.

(Ankebut 29/21)

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ

İstedigine azap eder, istedigine de rahmet eder. O'na döndürüleceksiniz.

(Ankebut 29/22)

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Siz, ne yerde ne de gökte O'nu aciz bırakamazsınız; Allah ile aranızda girecek bir veli ve yardımcı da yoktur.

(Mearic 70/28)

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ

Çünkü hiç kimse Rabbinin azabından güvende değildir.

(İsra 17/69)

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

Yahut sizi bir kere daha denize döndürerek üzerinize kırıp geçiren bir fırtına göndermesine ve nankörlüğünüz sebebiyle sizi batırmasına karşı güvende misiniz? Sonra, bize karşı size arka çıkacak birini de bulamazsınız.

(Mülk 67/16)

ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ

Gökte olanın, bir sarsıntıyla sizi yere batırmayacağından emin misiniz?

(Mülk 67/17)

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ

Yoksa gökte olanın, üzerinize bir ateş göndermeyeceğinden emin misiniz? Uyarı nasılmış, yakında öğrenirsiniz.

(İsra 17/70)

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

Âdemoğullarını çok değerli kıldık; onları karada ve denizde taşıdık; onlara temiz rızıklar verdik. Onları, yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık.

(Bakara 2/30)

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا
وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Rabbin bir gün meleklerle: “Yeryüzünde muhalif bir varlık oluşturuyorum” dedi. Melekler: “Orada doğal düzeni bozacak ve kan dökecek bir varlık mı oluşturuyorsun? Sen her yaptığını mükemmel yaparsın, Seni her türlü eksiklikten uzak tutarız, Senden dolayı onu temiz ve değerli sayarız” dediler. Allah: “Ben sizin bilmediklerinizi bilirim!” dedi.

(Bakara 2/31)

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَأِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

Âdem’e her varlığın ismini öğretti, sonra onları meleklerle gösterdi: “Söylediğiniz doğruysa, bana şunların isimlerini haber verin!” dedi.

(Bakara 2/32)

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Melekler: “Sen her türlü eksiklikten uzaksın, bizde senin öğrettiğin dışında bilgi olmaz. Çünkü her şeyi bilen ve en doğru hüküm veren Sensin” dediler.

(Bakara 2/33)

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ ۖ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

Allah: “Ey Âdem! Meleklerle şunların isimlerini haber ver!” dedi. Âdem onlara o isimleri haber verince: “Size dememiş miydim, Ben göklerin ve yerin gizli bilgilerini bilirim. Neyi açıkladığınızı ve içinizde neyi gizlediğinizi bilirim” dedi.

(Bakara 2/34)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَأِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

Meleklerle: “Âdem’e secde edin!” dediğimizde, İblis hariç hemen secdeye kapandılar ama o büyükenerek direndi ve kâfirlerden oldu.

(Bakara 2/35)

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

Dedik ki: “Ey Âdem! Sen ve eşin şu bahçeye yerleşin; istediğiniz yerden rahat rahat yiyin ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zâlimlerden olursunuz.”

(Bakara 2/36)

فَازْلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ

Sonra Şeytan, o ağaç yüzünden ayaklarını kaydırды ve onları bulundukları yerden çıkardı. Onlara dedik ki: “Birbirinize düşman olarak, inin oradan! Sizin için bu topraklarda karar kılıp yerleşecek yer ve bir süreye kadar geçineceğiniz şeyler bulunacaktır.”

(Bakara 2/37)

فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Derken Âdem Rabbinden aldığı kelimelerle tevbe etti. Rabbi de tevbesini kabul etti. O, tevbeleri kabul edendir, merhameti boldur.

(Bakara 2/38)

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Onlara şöyle dedik: “Oradan hep birlikte inin! Tarafımdan size bir rehber gelir de artık kim rehberime uyarırsa; onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(İsra 17/71)

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

Her insan topluluğunu önderiyle birlikte çağıracağımız gün, kime kitabı sağından verilirse, onlar kitaplarını okurlar, kıl kadar haksızlığa uğratılmazlar.

(Nisa 4/124)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

İster erkek ister kadın olsun, kim mümin olarak ıslah eden iyi işler yaparsa, cennete işte onlar gireceklerdir. Onlara zerre kadar haksızlık yapılmayacaktır.

(Nisa 4/40)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

Allah, zerre kadar haksızlık yapmaz; bir iyilik olsa onu kat kat artırır ve katından ona muhteşem bir ödül verir.

(Hakka 69/19)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيَّةً

Kitabı sağ eline verilenler derler ki: “İşte bu; alın okuyun kitabımı!

(Hakka 69/20)

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّةً

Ben hesabımla yüzleşeceğimi biliyordum.”

(Hakka 69/21)

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

Artık o razı olduğu bir hayat sürecektir.

(Hakka 69/22)

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

Yüksek bir cennette,

(Hakka 69/23)

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

olgunlaşan meyveleri sarkmış halde:

(Hakka 69/24)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

“Geçmiş günlerde yaptıklarınızın karşılığı olarak; yiyin, için, afiyet olsun!”

(İsra 17/72)

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا

Kim burada körlük ederse ahirette de kör olur. O, yanlış bir yoldadır.

(Ta Ha 20/124)

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى

Kim beni hatırlamaktan yüz çevirirse, kesinlikle ona dar bir yaşam alanı vardır. Kıyamet günü onu kör olarak toplar getiririz.”

(Ta Ha 20/125)

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

Der ki: “Ey Rabbim! Beni neden kör olarak toplayıp getirdin, hâlbuki ben görüyordum?”

(Ta Ha 20/126)

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى

Allah der ki: “İşte böyle, âyetlerimiz sana geldiğinde sen onları unuttun, bugün de aynı şekilde sen unutuluyorsun.”

(Ta Ha 20/127)

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

Rabbinin âyetlerine inanıp güvenmeyerek aşırı gidenleri işte böyle cezalandırırız. Ahiretteki azap ise daha şiddetli ve daha kalıcıdır.

(İsra 17/73)

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا

Az kalsın, sana vahyettiğimizden başkası ile üzerimize iftira etmen için, seni fitneye düşüreceklerdi. O zaman seni dost edinirlerdi.

(Bakara 2/120)

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Yaşama biçimlerine uyana kadar yahudisi de hristiyanı da senden asla razı olmaz. De ki: “Doğru yol Allah’ın gösterdiği yoldur.” Sana bu bilgi geldikten sonra tutar da onların azrularına uyarsan, Allah’ın ne dostluğunu ne de yardımını göremezsin.

(Hud 11/12)

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

“Ona bir hazine indirilseydi veya beraberinde bir melek gelseydi ya!” demeleri yüzünden sana gelen vahiy göğsünü daraltıyor ve neredeyse onun bir kısmını bildirmeyecek gibi oluyorsun. Hâlbuki sen yalnızca bir uyarıcısın. Her şey üzerine vekil olan Allah’tır.

(Kalem 68/8)

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

Sakın yalancılara itaat etme!

(Kalem 68/9)

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

Onlar çok isterler ki; sen onlara yağcılık yapasın, onlar da sana yağcılık yapsınlar.

(İsra 17/74)

وَلَوْلَا أَنْ تَبْتَئَكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا

Eğer seni sağlamlaştırmasaydık, neredeyse gerçekten, az da olsa, onlara meylededecektin.

(Hac 22/52)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Senden önce gönderdiğimiz hiçbir elçi ve nebî yoktur ki, bir şey temenni ettiği zaman şeytan onun temennisinin içine bir şey atmış olmasın. Ardından Allah, şeytanın attığını nesheder, sonra âyetlerinin hükmünü yerleştirir. Allah, her şeyi bilendir, en doğru hüküm verendir.

(Hac 22/53)

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

Bu, şeytanın attığıyla, kalplerinde hastalık olanlar ile kalpleri katı olanları imtihan etmek içindir. Gerçekten de zâlimler, derin bir ayrılık içindedirler.

(İsra 17/75)

إِذَا لَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

O zaman sana hayatın iki kat cezası ile birlikte ölümün de iki kat cezasını tattırırdık. Sonra bize karşı sana yardım edecek birini de bulamazdın.

(Hakka 69/44)

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ

Bize karşı bir takım sözler uydursaydı;

(Hakka 69/45)

لَا خَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

onu kısı kıvrak yakalar,

(Hakka 69/46)

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

sonra şah damarını koparırdık.

(Hakka 69/47)

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

Hiç biriniz de bunun önüne geçemezdi.

(Cin 72/21)

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

De ki: “Size zarar vermeye yetkim olmadığı gibi sizi olgunlaştırmaya da yetkim yoktur.”

(Cin 72/22)

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

De ki: “Hiçbiriniz asla beni Allah’tan koruyamaz. O’ndan başka bir sığınak da bulamam.

(İsra 17/76)

وَأِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لَيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا

Seni bu topraklardan çıkarmak için yerinden oynatmak üzereler. O zaman senden sonra burada fazla kalamazlar.

(Enfal 8/30)

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

Bir zamanlar, inkâr edenler, seni durdurmak, öldürmek ya da sürgün etmek için plan yapıyorlardı. Allah da plan yapıyordu. Allah plan yapanların en hayırlısıdır.

(Tevbe 9/40)

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا إِثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Ona yardım etmezseniz etmeyin; Allah ona yardım eder. Hani, kâfirler onu arkadaşıyla birlikte Mekke’den çıkmak zorunda bıraktıkları zaman mağarada arkadaşına şöyle demişti: “Üzülme! Allah bizimle beraberdir.” Allah da onlara sükûnet indirmiş, görmediğiniz ordularla desteklemiş ve kâfirlerin kelimesini yere düşürmüştü. Zaten en yüce kelime, Allah’ın kelimesidir. Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(İsra 17/77)

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا

Senden önce gönderdiğimiz elçilere uygulanan kanun budur. Bizim kanunumuzda bir değişiklik bulamazsın.

(Ahkaf 46/31)

يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

“Ey halkımız! Allah’ın davetini kabul edin ve O’na inanıp güvenin ki, günahlarınızı bağışlasın; sizi acıklı bir azaptan korusun.

(Ahkaf 46/32)

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءٌ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Kim Allah’ın davetini kabul etmezse bilsin ki, yeryüzünde Allah’ı aciz bırakacak değildir. Onunla Allah arasına girecek evliyası/dostları da yoktur. Böyleleri apaçık bir yanlışın içindedir.”

(İsra 17/78)

اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

Güneşin zevalinden, gecenin karanlık ve serin vaktine kadar, bir de şafak ışıklarının kümeleştiği sırada namaz kıl. Şafak ışıklarındaki kümeleşme gözle görülür.

(Hud 11/114)

وَاقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ

Gündüzün iki bölümünde ve gecenin gündüze yakın zamanlarında namaz kıl. Çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, hatırlayanlar için bir hatırlatmadır.

(Ankebut 29/45)

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

Kitaptan sana vahyedileni bağlantılarıyla oku, namazı düzgün ve sürekli kıl. Gerçekten namaz utanç veren her şeyden ve kötülükten meneder. En büyük amacı, Allah’ı hatırlatmasıdır. Allah, ne yaptığınızı bilir.

(İsra 17/79)

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا

Sana ek görev olarak gecenin bir kısmında kalk. Umulur ki, Rabbin seni övülen bir makama ulaştırır.

(Müzzemmil 73/2)

قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا

Az bir kısmı dışında gece kalk!

(Müzzemmil 73/3)

نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا

Ya gecenin yarısı kadar ya da yarısından biraz az,

(Müzzemmil 73/4)

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

yahut yarısından biraz fazla sürede; Kuran'ı sindire sindire oku!

(Müzzemmil 73/5)

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا

Gerçekten sana ağır bir söz yükleyeceğiz.

(Müzzemmil 73/6)

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا

Elbette gecenin inşası daha kalıcı ve sözü daha etkili olur.

(İsra 17/80)

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

De ki: “Rabbim! Beni girdiğim yere dürüstlükle girdir, çıktığım yerden dürüstlükle çıkar. Bana katından yardımcı bir güç ver.”

(İsra 17/81)

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

De ki: “Gerçek geldi, uydurma yok oldu. Zaten uydurma olan yok olmaya mahkûmdur.”

(Enbiya 21/18)

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

Tam tersine, gerçeği uydurma olanın üstüne atarız, onun beynini dağıtır; uydurma olan bir anda yok olup gider. Yaptığınız nitelemelerden dolayı vay halinize!

(Sebe 34/49)

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ

De ki: "Hak geldi; artık batıl ne yeni bir şey ortaya koyabilir ne de eskileri geri getirebilir."

(İsra 17/82)

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

Müminler için şifa ve rahmet olarak indirdiğimiz Kuran, zâlimlerin sadece zararını artırır.

(Yunus 10/57)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ

Ey insanlar! Rabbinizden size bir öğüt, göğüslerde olana şifa, inanıp güvenenler için bir rehber ve bir rahmet gelmiştir.

(Fussilet 41/44)

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَءِغْجَمِيٍّ وَعَرَبِيٍّ قُلٌ هُوَ لِّلَّذِينَ
آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ
مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

Kuran'ı, yabancı bir dilde oluştursaydık derlerdi ki: "Âyetleri açıklansa ya! Arap'a hiç yabancı dil olur mu?" De ki: "O, inanıp güvenenler için bir rehber ve bir şifadır. İnanıp güvenmeyenlerin ona karşı kulakları tıkalı, gözleri kördür. Kendilerine uzak bir yerden seslenilen kişiler gibidirler.

(İsra 17/83)

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُوسًا

İnsana nimet verince, yüz çevirir ve yan çizer. Başına bir kötülük gelince de ümidini keser.

(Hac 22/11)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَغْبِطُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ
انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

İnsanlardan kimi de Allah'a sınırdaki kulluk eder. Eline bir imkân geçse rahatlar; başına bir imtihan gelse yüzünü çevirir. Böylesi dünyayı da kaybeder ahireti de. Apaçık kayıp işte budur.

(Şûrâ 42/48)

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنَّا رَحْمَةً فَرَحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ

Yüz çevirirlerse; seni onlara koruma olarak göndermedik. Sana düşen, açıkça bildirmektir. Biz insana rahmetimizden tattırırsak onunla sevinir. Kendi elleriyle yaptıklarından ötürü başına bir sıkıntı gelse, insan hemen nankörlük eder.

(Fecr 89/15)

فَإِنَّمَا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَيْهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِي

Rabbi insanı yıpratıcı bir imtihana sokarak ikram eder ve nimet verirse: "Rabbim bana ikram etti!" der.

(Fecr 89/16)

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَيْهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ

Yıpratıcı bir imtihana daha sokarak bu defa da rızkını ölçülü verirse: “Rabbim beni rezil etti!” der.

(İsra 17/84)

قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا

De ki: “Herkes kendine yakışanı yapar. Rabbiniz, kimin doğru yolda olduğunu en iyi bilendir.”

(Bakara 2/148)

وَلِكُلِّ وَجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيُّهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Herkesin bir hedefi vardır ve ona yönelir. Siz, hayırlarda yarışın. Nerede olursanız olun, Allah sizi bir araya getirecektir. Şüphesiz Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Enam 6/132)

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

Herkesin yaptığına göre aldığı dereceler vardır. Rabbin onların yaptıklarından habersiz değildir.

(İsra 17/85)

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

Sana ruhu soruyorlar. De ki: “Ruh Rabbinin emrindendir.” O bilgiden size verilen pek azdır.

(Nahl 16/2)

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ

Melekleri, O’nun emri olan ruh ile, kullarından istediğine indirir ve uyarır: “Kesinlikle Benden başka ilâh yoktur, o halde kendinizi koruyun!”

(Şûrâ 42/52)

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İşte sana da bu yolla, emirlerimizi içeren ruhu vahyettik. Yoksa sen kitabı ve imânı bilmezdin. Fakat onu kullarımızdan istediğimize yol gösterdiğimiz bir nur yaptık. Şüphesiz sen doğru yola rehberlik edersin.

(İsra 17/86)

وَلَيْنُ شِئْنَا لَنذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا

İsteseydik sana vahyettiğimizi geri alırdık da bize karşı seni koruyacak bir vekil bulamazdın.

(İsra 17/87)

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا

Rabbinden bir rahmet dışında. Şüphesiz O'nun sana lütfu büyüktür.

(İsra 17/88)

قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ
كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

De ki: “Bu Kuran’ın bir benzerini getirmek için insanlar ve cinler toplansalar benzerini getiremezler. Bütün güçlerini birleştirseler bile yapamazlar.”

(Tur 52/33)

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ

Yoksa: “O sözleri, o söylüyor” mu diyorlar? Aksine, onlar inanıp güvenmiyorlar.

(Tur 52/34)

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

Söyledikleri doğruysa, onun dengi bir söz getirsinler.

(Tur 52/35)

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ

Onlar mı yoktan yaratıldılar yoksa yaratan kendileri mi?

(Tur 52/36)

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattı? Aslında onlar da ikna olmuyorlar.

(Tur 52/37)

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّطُونَ

Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mı ya da onların kontrolünde mi?

(Tur 52/38)

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

Yoksa yükseğe çıkan bir araçları var da oradan mı dinliyorlar? Dinleyenler açık bir delil getirsin.

(İsra 17/89)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

Kesinlikle bu Kuran'da insanlar için her türlü örneği değişik şekillerde açıkladık. Ama insanların çoğu, inkâr etmekte direttiler.

(Kehf 18/54)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

Biz bu Kuran'da, insanlar için her türlü örneği, değişik biçimlerde açıkladık. İnsan ise en çok tartışan varlık oldu.

(Zümer 39/27)

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Doğrusu, Biz bu Kuran'da insanlar için her konudan bir örnek verdik, belki hatırlarlar.

(İsra 17/90)

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

Dediler ki: “Bize yerden bir pınar fışkırtıncaya kadar sana asla inanıp güvenmeyeceğiz!

(İsra 17/91)

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خَالَالَهَا تَفْجِيرًا

Yahut hurması ve üzümü olan bir bahçen olmalı, onların arasından da nehirler fışkırtıp akıtmalısın!

(İsra 17/92)

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا

Ya da iddia ettiğin gibi gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmelisin veya Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmelisin!

(Enam 6/158)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

Kendilerine meleklerin gelmesini mi, yoksa Rabbinin gelmesini mi ya da Rabbinden bazı işaretlerin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinden bazı işaretler geldiği gün, evvelce îmân etmemiş veya îmânlı olarak hayır işlememiş kimsenin îmânı kendisine fayda vermeyecektir. De ki: “Bekleyin, biz de bekliyoruz.”

(Nahl 16/33)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Bunlar meleklerin gelmesini veya Rablerinin emrinin gelmesini mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yaptılar. Allah onlara zulmetmedi ama onlar kendilerine zulmediyorlardı.

(Tur 52/44)

وَأَنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ

Gökten bir kütle düştüğünü görseler: “Bulut kümesi” derler!

(Tur 52/45)

فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

Artık çarpılacakları güne kavuşuncaya kadar, onları bırak!

(İsra 17/93)

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْفَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

Altından yapılmış bir evin olmalı ya da gökyüzüne çıkmalısn. Bize okuyacağımız bir kitap indirmedikçe çıktığına da asla inanacak değiliz.” De ki: “Her türlü eksikten uzak olan Rabbimdir; ben beşerden bir elçi dışında ne olabilirim?

(Enam 6/7)

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ نَفْسٍ مَوْحِيَةٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالُوا الْزَيْنُ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

Sana kâğıda yazılı bir kitabı parça parça indirsek, onu ellerine dahi alsalar, inkâr edenler: “Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir” diyeceklerdir.

(Rad 13/31)

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْنِيسَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

Şayet o, kendisiyle dağların yürütüldüğü, yeryüzünün parça parça edildiği veya ölülerin konuşturulduğu bir âyet kümesi olsaydı... Aksine, bütün bu işler Allah'ın elindedir. İnanıp güvenenler hâlâ ümitlerini kesmediler mi ki Allah isteseydi, elbette bütün insanları doğru yola iletirdi. Âyetleri inkâr edenlerin başlarına, yaptıkları şeyler sebebiyle felaket gelmeye devam eder veya yurtlarının yakınına kadar ulaşır. Sonunda Allah'ın vaadi gerçekleşir. Allah vaadinden asla dönmez.

(Furkan 25/9)

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا

Baksana, seninle ilgili nasıl benzetmeler yaptılar! Böylece yoldan saptılar, artık yola gelemezler.

(Furkan 25/10)

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلَ لَكَ قُصُورًا

Bereketin kaynağı, isterse sana bundan daha hayırlısını, altlarından ırmaklar akan cennetleri verir ve senin için köşkler yapar.

(İsra 17/94)

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

Kendilerine rehber gelince insanları ona inanmaktan alıkoyan sadece: "Allah, elçi olarak bir beşeri mi gönderdi!" demeleridir.

(İsra 17/95)

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

De ki: "Yeryüzünde yerleşip yürüyenler melekler olsaydı, o zaman onlara gökten bir melek elçi indirirdik."

(Enam 6/8)

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ

"Allah, ona bir melek gönderse ya!" derler. Eğer melek gönderirsek işleri bitirilir, sonra onlara göz açtırılmaz.

(Enam 6/9)

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ

Eğer bir meleği elçi olarak gönderecek olsak onu erkek kılığına sokar, düşmekte oldukları kuşkuya yine onları düşürürdük.

(İsra 17/96)

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Çünkü O, kullarından haberdardır, kullarını görendir.”

(Rad 13/43)

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

İnkâr edenler: “Sen gönderilmiş bir elçi değilsin!” derler. De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter ve O’nun katında kitaptan bilgisi olanlar.”

(Ankebut 29/52)

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

De ki: “Sizinle aramızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olan her şeyi bilir.” Allah’ı inkâr ederek uydurma şeylere inananlar var ya, kaybedecek olanlar işte onlardır.

(İsra 17/97)

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وَجُوهِهِمْ عُمًى وَبُكْمًا وَصُمًّا مَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا

Allah kime rehberlik ederse, o doğru yoldadır. Kimi de saptığı yolda bırakırsa artık onun Allah ile arasına girecek evliya/dostlar bulamazsın. Onları kıyamet günü yüzükoyun halde kör, dilsiz ve sağırlar olarak bir araya toplarız. Yerleşecekleri yer cehennemdir; ne zaman ateşi azalsa alevini artırırız.

(Ta Ha 20/124)

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى

Kim beni hatırlamaktan yüz çevirirse, kesinlikle ona dar bir yaşam alanı vardır. Kıyamet günü onu kör olarak toplar getiririz.”

(Ta Ha 20/125)

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

Der ki: “Ey Rabbim! Beni neden kör olarak toplayıp getirdin, hâlbuki ben görüyordum?”

(Ta Ha 20/126)

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى

Allah der ki: “İşte böyle, âyetlerimiz sana geldiğinde sen onları unuttun, bugün de aynı şekilde sen unutuluyorsun.”

(Neml 27/90)

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Kim de bir kötülükle gelirse, yüzüstü ateşe sokulur. Yapmış olduklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılırsınız?

(İsra 17/98)

ذَلِكَ جَزَاءُ هُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا
جَدِيدًا

Âyetlerimizi inkâr etmelerine karşılık onlara verilen ceza budur. Dediler ki: “Kemikler haline gelmiş ve paramparça olmuşken mi? Biz mi, gerçekten yeni bir yaratılışla ayağa kalkacağız?”

(Hac 22/5)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن
عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ
الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مَن بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

Ey insanlar! Diriltilmekten şüphe içindeyseniz, hiç şüpheniz olmasın; sizi topraktan, sonra döllenmiş yumurtadan, sonra rahim duvarına asılı embriyodan, sonra da yapısı belli belirsiz bir çiğnem et parçasından yaratmamız bunu size açıklamak içindir. İstedüğimizi belli bir süreye kadar rahimlerde tutarız, sonra ergenlik çağına ulaşmanız için sizi bir bebek olarak çıkarırız. Kiminiz vefat ettirilir, kiminiz de ömrünün en düşkün çağına kadar yaşatılır ki, bildiğini bilemez hale gelsin. Toprağı da kupkuru görürsün ama üzerine suyu indirdik mi kıpırdar, kabarır ve her güzel bitkiden erkekli dişili bitirir.

(Hac 22/6)

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Böyledir; Şüphe yok ki, Allah gerçeğin ta kendisidir. Çünkü O, ölümlere hayat veren ve her şeye bir ölçü koyandır.

(Hac 22/7)

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ

O saat gelecektir, onda şüphe yoktur ve Allah mutlaka kabirlerde olanları diriltecektir.

(Naziat 79/10)

يَقُولُونَ ءَاِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ

Diyorlar ki: “Biz mezar çukurunda iken gerçekten geri mi döndürüleceğiz?”

(Naziat 79/11)

ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً

Çürümüş kemikler haline gelmişken, öyle mi?”

(Naziat 79/12)

قَالُوا تِلْكَ اِذَا كَرَرْتَ خَاسِرَةً

Diyorlar ki: “O zaman bu, zararlı bir tekrar olur!”

(Naziat 79/13)

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

O sadece bir tek sese bakar.

(Naziat 79/14)

فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

Hemen uyanırlar.

(İsra 17/99)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

Gökleri ve yeri yaratan Allah’ın, onlar gibisini yaratmanın ölçüsünü koyan ve şüpheye yer olmayacak şekilde onlara ecel belirleyen olduğunu görmediler mi? Zâlimler, nankörlük dışında her şeye direnirler.

(Ankebut 29/19)

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Allah’ın yaratılışı nasıl başlattığını görmediler mi? Sonra onu tekrarlar. Elbette bu, Allah’a kolaydır.

(Ankebut 29/20)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: “Yeryüzünde dolaşın da Allah’ın yaratmaya nasıl başladığına bir bakın!” Sonra Allah, ahiretteki yapılandırmayı yapacaktır. Elbette Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Ahkaf 46/33)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Gökleri ve yeri yaratan, yaratırken de yorgunluk duymayan Allah'ın, ölüleri diriltmenin ölçüsünü koyan olduğunu görmediler mi? Evet, O her şeyin ölçüsünü koyandır.

(Yasin 36/77)

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

İnsan, kendisini döllenmiş yumurtadan yarattığımızı görmez mi ki zaman gelir, o apaçık bir düşman kesilir.

(Yasin 36/78)

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ

Nasıl yaratıldığını unutarak bize örnek verdi ve dedi ki: “Çürük kemikleri kim diriltebilir?”

(Yasin 36/79)

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

De ki: “Onları diriltecek olan ilkin var edendir. O, yaratmanın her şeklini bilir.

(İsra 17/100)

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا لَا مَسْكَتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَنُورًا

De ki: “Eğer siz Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, tükenir endişesiyle sımsıkı yapışırdınız. İnsan oldukça cimridir.”

(Al-i İmran 3/180)

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Allah'ın lütfundan verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun onların hayrına olacağını sanmasınlar. Aksine, bu onların şerrinedir. Cimrilik ettikleri şeyler kıyamet günü boyunlarına dolandırılır. Göklerin ve yerin bütün mirası Allah'ındır. Allah ne yaptığınızdan haberdardır.

(Nisa 4/37)

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

Onlar hem cimrilik ederler, hem de insanlara cimrilik etmelerini emrederler. Allah'ın kendilerine lütfundan verdiğini de gizlerler. Biz, nankörler için aşağılayıcı bir azap hazırladık.

(Nahl 16/71)

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

Allah rızık konusunda kiminizi kiminizden üstün kılmıştır. Üstün kılınanlar, ellerindeki rızıkları hâkimiyetleri altındakilere verip de onları kendileri ile o rızıkta eşit yapacak değildir. O halde Allah'ın nimetini bile bile inkâr mı ediyorlar?

(Yasin 36/47)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Onlara: “Allah’ın verdiği rızıktan hayra harcayın!” denince, âyetleri inkâr edenler, inanıp güvenenlere dedi ki: “İsteseydi Allah’ın doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız? Siz sadece apaçık bir yanlışın içindesiniz.”

(İsra 17/101)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَلَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي
لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُورًا

Kuşkusuz Musa’ya dokuz açık âyet/ mucize verdik. Sor İsrailoğullarına; o âyetler/ mucizeler geldiğinde Firavun ona dedi ki: “Ey Musa! Öyle zannediyorum ki, sen büyülenmiş birisin.”

(Bakara 2/60)

وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ
عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

Bir gün Musa, halkı için su istedi. “Âsânı şu taşa vur!” dedik, oradan on iki pınar fışkırdı. Herkes su içeceği yeri öğrendi. Allah’ın verdiği rızıktan yiye, için ama ortalığı birbirine katıp doğal düzeni bozmayın!

(Araf 7/132)

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

Dediler ki: “Bizi büyülemek için hangi âyeti/ mucizeyi getirirsen getir, sana inanıp güvenecek değiliz.”

(Araf 7/133)

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

Bunun üzerine, onlara, su baskını, çekirge, kımlı ve kurbağa salgını ve kanı, her biri ayrı ayrı birer âyet/ mucize olarak gönderdik. Yine de büyüklük tasladılar ve suçlu bir topluluk haline geldiler.

(Ta Ha 20/77)

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرْكًا وَلَا تَحْشَى

Gerçek şu ki Musa'ya vahyettik: “Kullarımızla birlikte geceleyin yola çık. Onlara denizde kuru bir yol aç. Sana yetişmelerinden korkma ve endişelenme.”

(Neml 27/10)

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ

“Değneğini at! ” Musa değneğin bir yılan gibi kıvrıldığını görünce arkasına bakmadan dönüp kaçtı. “Ey Musa korkma! Elçiler benim yanımda korkuya kapılmazlar.

(Neml 27/12)

وَادْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

Elini koynuna sok; lekесiz bembeyaz olarak çıksın. Bu, Firavun'a ve halkına karşı dokuz âyet/mucizenin içindedir. Çünkü onlar sınırı aşan bir topluluktur.”

(İsra 17/102)

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرٌ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا

Musa dedi ki: “Çok iyi bilirsin ki bunları birer gösterge olarak indiren göklerin ve yerin Rabbinden başkası değildir. Ey Firavun! Öyle zannediyorum ki, sen bittin.”

(İsra 17/103)

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا

Firavun hemen onları oradan çıkarmak istedi. Biz de onu ve beraberindekilerin hepsini suda boğduk.

(İsra 17/104)

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

Ondan sonra İsrailoğullarına dedik ki: “Bu topraklara siz yerleşin. Diğer vaadin zamanı gelince, hepimizi bir araya getireceğiz.”

(İsra 17/6)

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

Sonra sizi bir kere daha üstünlüğe geri döndüreceğiz, mallar ve oğullarla sizi destekleyeceğiz, askeri gücünüzü çoğaltacağız;

(İsra 17/7)

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُؤُوا وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا

-İyi davranırsanız, iyiliği kendiniz için yapmış olursunuz, kötü davranırsanız kötülük de öyle- Diğer tehdidin zamanı gelince yüzünüzü kara çıkarmaları, o mescide ilk girenler gibi girmeleri ve ele geçirdikleri her şeyi yakıp yıkmaları için.

(İsra 17/105)

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

Biz onu tümüyle gerçek olarak indirdik ve o da tüm gerçekliğiyle indi. Seni de sadece müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

(Bakara 2/119)

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

Seni müjdeleyesin ve uyarasın diye elçi gönderdik. Cehennem halkından sen sorumlu tutulmayacaksın.

(Zümer 39/41)

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

Sana indirdiğimiz kitap, insanlar için gerçeğin ta kendisidir. Yola gelen, kendisi için gelir; yoldan sapan da kendi aleyhine sapar. Sen onların vekili değilsin.

(İsra 17/106)

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكُثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا

Biz onu âyet kümeleri halinde ayırdık ki, insanlar beklenti halinde iken onu onlara okuyasın. Onu parça parça indirdik.

(Ta Ha 20/113)

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا

Böylece biz onu, Arapça âyet kümeleri halinde indirdik. Belki kendilerini korurlar ya da onlara bir hatırlatma anlatılır diye, tehditleri onun içinde değişik biçimlerde açıkladık.

(Ta Ha 20/114)

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ
زِدْنِي عِلْمًا

Bütün mülkün ve yetkilerin gerçek sahibi Allah en yücedir. Sana vahyedilen konu tamamlanmadan önce, Kuran ile hüküm vermekte acele etme. “Rabbim! İlmimi artır” de.

(Furkan 25/32)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ
تَرْتِيلًا

İnkâr edenler: “Kuran ona toptan indirilseydi ya?” dediler. Böyle olması, onunla gönlünü sabitlememiz ve onu sindire sindire okuman içindir.

(Furkan 25/33)

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا

Sana hangi örnekle gelseler, biz sana onun gerçeğini ve konuyu daha güzel açıklayanını getiririz.

(İsra 17/107)

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ
لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا

De ki: “Siz ona ister îmân edin, ister îmân etmeyin. Şüphesiz ki o, bundan önce kendilerine ilim verilmiş olanlara bağlantılarıyla okunduğu zaman çenelerinin üstüne kapanıp secde ederler.

(Bakara 2/121)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

Kendilerine verdiğimiz kitabı bağlantılarıyla birlikte hakkını vererek okuyanlar var ya! Onlar bu kitaba da inanıp güvenirler. Onu inkâr edenler ise kaybedenlerdir.

(Kasas 28/52)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

Bundan önce kendilerine kitap verdiklerimiz buna da inanıp güvenirler.

(Kasas 28/53)

وَإِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

Kitap onlara bağlantılarıyla okununca derler ki: “Biz ona inandık. O, Rabbimizden gelen gerçektir. Şüphesiz biz daha önce de teslim olmuştuk.”

(Secde 32/15)

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ

Âyetlerimize sadece, kendilerine hatırlatıldığı zaman secde edenler ve her şeyi mükemmel yapmasına karşılık Rablerine ibadet edenler inanıp güvenirler, onlar büyüklenmezler.

(İsra 17/108)

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا

Derler ki: “Rabbimizi her türlü eksiklikten uzak tutarız; demek ki, Rabbimizin vaadi yerine gelmiş.”

(İsra 17/109)

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا

Çenelerinin üstüne kapanır ağlarlar. Bu onların saygısını artırır.

(Maide 5/83)

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ
يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

Onlar, elçiye indirileni dinlediklerinde tanıdıkları gerçeklerden dolayı gözleri yaşarır. Derler ki: "Rabbimiz! İmân ettik; bizi de şahitlerle birlikte yaz.

(Maide 5/84)

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

Rabbimizin bizi sâlihler topluluğuna katmasını umarken, Allah’a ve bize gelen bu gerçeğe neden inanıp güvenmeyelim?"

(İsra 17/110)

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ
وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

De ki: “İster Allah diye dua edin, ister Rahman diye dua edin, hangisiyle dua ederseniz edin, en güzel isimler O’nundur.” Namazında sesini yükseltme, iyice de kısma; ikisinin arasında bir yol tut.

(Araf 7/55)

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

Rabbimize için için yalvararak gizlice dua edin. O, haddini aşanları sevmez.

(Araf 7/180)

وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

En güzel isimler Allah'ındır. O'na, onlarla dua edin. Allah'ın isimleri konusunda hedef saptıranları bırakın. Onlar yaptıklarının cezasını bulacaklardır.”

(Araf 7/205)

وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ

Öğle ve ikindide, içten içe yalvararak ve ürpererek, yüksek olmayan bir sesle Rabbinizi an! Sakın aldırmaayanlardan olma!

(Haşr 59/23)

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

O, Allah'tır; kendisinden başka ilâh olmayan, bütün mülk ve yetkiyi elinde tutan, yaptığını tertemiz yapan, esenlik ve güvenlik veren, güvenilen ve güvenen, her şeyi gözeten, her şeyden üstün olan, her şeye söz geçiren, büyülenmeyi tek hak edendir. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır.

(Haşr 59/24)

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ ۚ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

O, Allah'tır; yaratandır. Yarattıklarını farklı farklı yaratan ve şekil verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde her şey, O'na ibadet eder. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Mümin 40/65)

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

O daima diridir. O'ndan başka ilâh yoktur. Dinine bir şey katmadan sadece O'na yalvarın. Her şeyi mükemmel yapmak bütün varlıkların Rabbi Allah'a özeldir.

(İsra 17/111)

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

De ki: “Her yaptığını mükemmel yapmak Allah'a özeldir. Çocuk edinmemiştir. Yetkilerinde ortağı yoktur. Acziyetten dolayı edindiği bir velisi de yoktur. O'nun büyüklüğünü dile getir!”

(Sebe 34/1)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

Her şeyi mükemmel yapmak Allah'a özeldir. Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur. Her şeyi mükemmel yapmak, ahirette de O'na özeldir. Daima en doğru hükmü veren, her şeyden haberdar olan O'dur.

(Casiye 45/37)

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Göklerde de yerde de büyüklenmek sadece O'nun hakkıdır. O; daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Müddessir 74/2)

قُمْ فَأَنْذِرْ

Kalk da uyar!

(Müddessir 74/3)

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ

Rabbinin büyüklüğünü ilan et!

(Haşr 59/23)

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

O, Allah'tır; kendisinden başka ilâh olmayan, bütün mülk ve yetkiyi elinde tutan, yaptığını tertemiz yapan, esenlik ve güvenlik veren, güvenilen ve güvenen, her şeyi gözeten, her şeyden üstün olan, her şeye söz geçiren, büyüklenmeyi tek hak edendir. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır.

(Haşr 59/24)

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

O, Allah'tır; yaratandır. Yarattıklarını farklı farklı yaratan ve şekil verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde her şey, O'na ibadet eder. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(İhlas 112/1)

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

De ki: "O Allah'tır! Tektir.

(İhlas 112/2)

اللَّهُ الصَّمَدُ

Allah, parçalardan oluşmayan bütündür; bölünmeyendir.

(İhlas 112/3)

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

Doğmaz ve çocuk edinmez.

(İhlas 112/4)

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

Hiç kimse O'nun dengi ve benzeri olamaz.
